

ENERGETICKÝ REGULAČNÍ ÚŘAD

Masarykovo náměstí 5, 586 01 Jihlava

Sp. zn. KO-06224/2013-ERU

V Ostravě dne 13. listopadu 2013

Č. j. 06224-21/2013-ERU

ROZHODNUTÍ

Energetický regulační úřad jako věcně příslušný správní orgán podle ust. § 18 zákona č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (energetický zákon), ve znění pozdějších předpisů, a ust. § 2c zákona č. 265/1991 Sb., o působnosti orgánů České republiky v oblasti cen, ve znění pozdějších předpisů, ve správním řízení sp. zn. KO-06224/2013-ERU zahájeném dne 24. května 2013 z moci úřední podle ust. § 46 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, s účastníkem řízení, společností **BM servis a.s.**, Bohumín – Nový Bohumín, Krátká 775, PSČ: 735 81, IČ: 476 72 315, ve věci podezření ze spáchání správních deliktů podle ust. § 16 odst. 1 písm. d) zákona o cenách a ust. § 91 odst. 1 písm. c) energetického zákona rozhodl

takto:

I. Účastník řízení, společnost **BM servis a.s.**, Bohumín – Nový Bohumín, Krátká 775, PSČ: 735 81, IČ: 476 72 315, v rozporu s ust. § 6 odst. 1 písm. c) zákona o cenách při kalkulaci výsledné ceny tepelné energie pro dodávky tepelné energie na více úrovních předání nedodržel bod (3.5) cenového rozhodnutí Energetického regulačního úřadu č. 7/2008 ze dne 2. září 2008, k cenám tepelné energie, se zapracovanými změnami provedenými cenovým rozhodnutím č. 12/2008, když v roce 2009 v cenové lokalitě „Bohumín“ neprováděl vyúčtování za dodanou tepelnou energii dle kalkulací výsledných cen pro jednotlivé úrovně předání (celkem 4 úrovně předání), které předložil Energetickému regulačnímu úřadu, ale veškeré náklady a zisk na jednotlivých úrovních předání tepelné energie sečetl a podělil celkovým množstvím dodané tepelné energie, díky čemuž v uvedené cenové lokalitě v roce 2009 uplatňoval vůči všem odběratelům dané cenové lokality výslednou cenu tepelné energie ve výši 620,02 Kč bez DPH, která neodpovídala kalkulovaným cenám pro jednotlivé úrovně předání, čímž se dopustil spáchání správního deliktu podle ust. § 16 odst. 1 písm. d) zákona o cenách, a dále účastník řízení v rozporu s ust. § 11 odst. 1 písm. e) energetického zákona jakožto držitel licence na rozvod tepelné energie vykázal v cenové lokalitě „Bohumín“ v regulačním výkazu 31_32-DK za rok 2009 nepravdivé údaje o množství tepelné energie a cenách tepelné energie dodané na jednotlivých

úrovních předání tepelné energie v roce 2009, čímž se dopustil spáchání správního deliktu podle ust. § 91 odst. 1 písm. c) energetického zákona.

II. Účastníkovi řízení, společnosti BM servis a.s., Bohumín – Nový Bohumín, Krátká 775, PSČ: 735 81, IČ: 476 72 315, se podle ust. § 18 odst. 3 písm. b) zákona č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (energetický zákon), ve znění pozdějších předpisů, **ukládá opatření k nápravě** zjištěného protiprávního stavu podle výroku I. tohoto rozhodnutí spočívající v povinnosti účastníka řízení ve lhůtě 30 dnů od právní moci tohoto rozhodnutí vystavit odběratelům tepelné energie v cenové lokalitě „Bohumín“ opravné vyúčtování výsledných cen tepelné energie za rok 2009 tak, aby výsledné ceny tepelné energie na jednotlivých úrovních předání za tento rok odpovídaly příslušným cenám tepelné energie pro jednotlivé úrovně předání.

III. Dle ust. § 16 odst. 4 písm. c) zákona o cenách se účastníkovi řízení, společnosti BM servis a.s., Bohumín – Nový Bohumín, Krátká 775, PSČ: 735 81, IČ: 476 72 315, za spáchání správního deliktu podle ust. § 16 odst. 1 písm. d) zákona o cenách a za spáchání správního deliktu podle ust. § 91 odst. 1 písm. c) energetického zákona ukládá **úhrnná pokuta ve výši 60 000 Kč** (slovy: šedesát tisíc korun českých), která je splatná dle ust. § 17 odst. 6 zákona o cenách do 30 dnů od nabytí právní moci tohoto rozhodnutí na účet Energetického regulačního úřadu vedený u České národní banky, se sídlem Praha 1, Na Příkopě 28, PSČ: 110 03, č. ú. 19-2421001/0710, variabilní symbol 07213.

IV. Dle ust. § 79 odst. 5 správního řádu ve spojení s ust. § 6 vyhlášky č. 520/2005 Sb., o rozsahu hotových výdajů a ušlého výdělku, které správní orgán hradí jiným osobám, a o výši paušální částky nákladů řízení, se účastníkovi řízení, společnosti BM servis a.s., Bohumín – Nový Bohumín, Krátká 775, PSČ: 735 81, IČ: 476 72 315, ukládá povinnost uhradit **náklady řízení ve výši paušální částky 1 000 Kč** (slovy: jeden tisíc korun českých). Náklady řízení jsou splatné do 30 dnů ode dne nabytí právní moci tohoto rozhodnutí, a to na účet Energetického regulačního úřadu vedený u České národní banky, se sídlem Praha 1, Na Příkopě 28, PSČ: 110 03, č. ú. 19-2421001/0710, variabilní symbol 07213.

Odůvodnění

I. Úvod

Dne 24. května 2013 zahájil Energetický regulační úřad (dále jen „Úřad“) ve smyslu ust. § 46 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), správní řízení z moci úřední s účastníkem řízení, společností BM servis a.s., Bohumín – Nový Bohumín, Krátká 775, PSČ: 735 81, IČ: 476 72 315 (dále jen „účastník řízení“), ve věci možného podezření ze spáchání správního deliktu podle ust. § 16 odst. 1 písm. d) zákona č. 526/1990 Sb., o cenách, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o cenách“), kterého se měl účastník řízení dopustit tím, že v rozporu s ust. § 6 odst. 1 písm. c) zákona o cenách

sjednal a vyúčtoval za rok 2009 v cenové lokalitě „Bohumín“ cenu tepelné energie, která neodpovídala kalkulovaným cenám pro jednotlivé úrovně předání, a že ve výsledné kalkulaci v položce „nájem“ uplatnil náklad vyšší o 123 683,40 Kč bez DPH, než je sjednán a který nelze považovat za ekonomicky oprávněný dle bodu (1.1) cenového rozhodnutí Energetického regulačního úřadu č. 7/2008 ze dne 2. září 2008, k cenám tepelné energie, se zapracovanými změnami provedenými cenovým rozhodnutím č. 12/2008 (dále jen „cenové rozhodnutí“), a dále ve věci možného podezření ze spáchání správního deliktu podle ust. § 91 odst. 1 písm. c) zákona č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (energetický zákon), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „energetický zákon“), kterého se měl účastník řízení dopustit tím, že v rozporu s ust. § 11 odst. 1 písm. e) energetického zákona jakožto držitel licence na rozvod tepelné energie vykázal v cenové lokalitě „Bohumín“ v regulačním výkazu 31_32-DK za rok 2009 nepravdivé údaje o množství tepelné energie a cenách tepelné energie dodané na jednotlivých úrovních předání tepelné energie v roce 2009.

Správní řízení bylo zahájeno na základě výsledků kontroly zahájené dne 24. dubna 2012 podle ust. § 12 odst. 2 písm. a) zákona č. 552/1991 Sb., o státní kontrole, ve znění pozdějších předpisů.

II. Kontrolní zjištění

Předmětem kontroly bylo zjištění, zda účastník řízení v roce 2009 v cenové lokalitě „Bohumín“ neporušil cenové předpisy tím, že sjednal nebo požadoval cenu, jejíž výše nebo kalkulace nebyla v souladu s podmínkami věcného usměrňování cen podle § 6 odst. 1 zákona o cenách. Kontrola byla především zaměřena na to, zda účastník řízení při vyúčtování výsledné ceny tepelné energie za rok 2009 v cenové lokalitě „Bohumín“ požadoval uhradit cenu tepelné energie, která byla v souladu s podmínkami věcného usměrňování cen tepelné energie podle zákona o cenách a cenového rozhodnutí.

V rámci kontroly bylo zjištěno, že účastník řízení měl v roce 2009 veškerá provozovaná zařízení na výrobu a rozvod tepelné energie v pronájmu. V uvedeném roce podnikal na území města Bohumín – Nový Bohumín, mj. v oblasti rozvodu tepelné energie na základě licence č. [REDAKCE] na výrobu tepelné energie, kterou měl pro 10 provozoven. Tato licence byla dne 5. února 2011 zrušena a původní plynové kotelny byly vlastníkem, městem Bohumín, přebudovány na domovní předávací stanice, jež má účastník řízení i nadále v pronájmu a provozuje je. Kontrolní orgán dále zjistil, že má účastník řízení také licenci č. [REDAKCE] na rozvod tepelné energie. Výroba a rozvod tepelné energie byly v kontrolovaném roce pro účastníka řízení jednou z hlavních podnikatelských činností. Dále bylo zjištěno, že účastník řízení má účetně rozděleny činnosti svého podnikání na jednotlivá střediska. Středisko pod názvem „VaDT“ (tzn. výroba a distribuce tepla) zajišťuje rozvod tepelné energie jedenácti smluvně napojeným odběratelům v cenové lokalitě „Bohumín“ se 107 odběrnými místy. Malá část tepelné energie (cca 392 GJ v roce 2009) byla dodávána

teplovodním rozvodem z elektrárny Dětmárovice, která je v majetku společnosti ČEZ, a.s., se sídlem Praha 4, Duhová 2/1444, PSČ: 140 53, IČ: 452 74 649.

II. 1. Kalkulace a sjednání ceny tepelné energie při dodávkách tepelné energie

Uskutečněné dodávky tepelné energie v roce 2009 byly zajišťovány na základě písemných smluv o dodávce a odběru tepelné energie. V cenovém ujednání je cena tepelné energie mezi dodavatelem a odběrateli sjednána jako jednosložková ve výši 663,96 Kč/GJ (včetně DPH), dále jako předběžná a zprůměrovaná ze všech tepelných zdrojů provozovaných účastníkem řízení. Smluvní strany následně dohodly, že předběžnou cenu tepelné energie je možné změnit z důvodu změny cen vstupních paliv a energií a z důvodu možných změn dodávek tepelné energie.

Předběžná cena ve výši 663,96 Kč/GJ (včetně DPH) je sjednána za předpokladu celkových dodávek tepelné energie do cenové lokality „Bohumín“ ve výši 95 000 GJ za rok 2009, přičemž dodavatel tepelné energie v cenovém ujednání pro rok 2009 předkládá odběratelům tzv. kalkulační listy tvorby ceny tepla, jež obsahují předpokládané množství dodávek tepla pro rok 2009 a výši nákladů.

Platby v průběhu roku za dodávky tepelné energie byly hrazeny formou měsíčních záloh a po ukončení kalendářního roku a sestavení výsledné kalkulace provedl účastník řízení roční vyúčtování tepelné energie s odběrateli tepelné energie. V roce 2009 bylo podle předložených kalkulací cen tepelné energie účastníkem řízení dodáno do napojených odběrných míst celkem 91 658 GJ tepelné energie.

Z předloženého regulačního výkazu 31_32-DK za rok 2009 a předložené Výsledné kalkulace cen na jednotlivých úrovních předání v cenové lokalitě „Bohumín“ r. 2009“ vyplývá, že účastník řízení kalkuluje cenu tepelné energie na více úrovních předání tepelné energie odběratelům. V regulačním výkaze pro rok 2009, schváleném [REDAKCE] dne 27. dubna 2010, v cenové lokalitě „Bohumín“ účastník řízení uvádí, že dodával tepelnou energii z domovních kotelen za cenu tepelné energie 575 Kč/GJ v množství tepelné energie 35 218 GJ, tepelnou energii pro centrální přípravu teplé vody za cenu 570 Kč/GJ v množství tepelné energie 12 710 GJ, dále pak na výstupu z rozvodů z blokové kotelny za cenu 640 Kč/GJ v množství tepelné energie 18 463 GJ a z domovní předávací stanice za cenu 695,67 Kč/GJ v množství tepelné energie 25 182 GJ. Při cenové kontrole účastník řízení kontrolnímu orgánu následně předložil Výsledné kalkulace cen na jednotlivých úrovních předání v cenové lokalitě „Bohumín“ r. 2009, v nichž tepelnou energii uplatňuje celkem na čtyřech úrovních předání tepelné energie odběratelům nazvaných: „TV z blokových kotelen“, „teplo ze sek. rozvodů“, „domovní předávací stanice“ a „domovní kotelny“. Při kontrole účetních dokladů bylo zjištěno, že účastník řízení neprováděl vyúčtování za dodanou tepelnou energii odběratelům dle předložených kalkulací výsledných cen pro jednotlivé úrovně předání, ale veškeré náklady a zisk na jednotlivých úrovních předání tepelné energie sečetl a podělil celkovým množstvím dodané tepelné energie, čímž vypočítal průměrnou výslednou cenu tepelné energie dané cenové lokality ve výši 620,02 Kč bez DPH.

Níže uvedený přehled ukazuje, jaké ceny tepelné energie a množství tepelné energie uvedl účastník řízení při cenové kontrole a jakou cenu a množství tepelné energie skutečně vůči odběratelům vyúčtoval:

Úroveň předání	TV z blokových kotelen	teplo ze sekundárních rozvodů	domovní předávací stanice	domovní kotelny
Výsledná cena dle kalkulace [Kč bez DPH/GJ]	610,74 ^{*)}	637,06	626,76	606,22
Množství tepelné energie [GJ]	11 562,00	21 239,00	27 139,00	31 718,00
Tržby dle kalkulace [Kč bez DPH/GJ]	7 061 321,00	13 530 495,00	17 009 589,00	19 228 269,00
Cena skutečně uplatněná [Kč bez DPH/GJ]	620,02			
Rozdíl ceny skutečně uplatněné a výsledné ceny dle kalkulace [Kč bez DPH/GJ]	9,28	-17,04	-6,74	13,80
Skutečné tržby na jednotlivých úrovních předání [Kč bez DPH]	7 168 671,24	13 168 604,78	16 826 722,78	19 665 794,36

^{*)}V kalkulaci výsledné ceny pro úroveň předání „TV z blokových kotelen“ je ve výpočtu účastníka řízení numerická chyba, neboť se tržby (7 061 321 Kč) podělené množstvím tepelné energie (11 652 GJ) nerovnají uváděným 628,03 Kč bez DPH/GJ, ale 610,74 Kč bez DPH/GJ. Rozdíl ceny skutečně uplatněné a výsledné ceny dle kalkulace vychází již ze správných údajů (tj. rozdíl 610,74 Kč bez DPH a 620,02 Kč bez DPH).

Kontrolní orgán tak zjistil, že účastník řízení nejednal v souladu s bodem (2.7) cenového rozhodnutí, jak vyplývá z níže uvedené tabulky, neboť výsledná cena tepelné energie musí vycházet z výsledné kalkulace ceny, která obsahuje skutečné ekonomicky oprávněné náklady a odpovídá výnosům za tepelnou energii a skutečnému množství tepelné energie za ukončený kalendářní rok:

Cenová lokalita „Bohumín“, kontrolovaný rok 2009	Výnosy za tepelnou energii	Množství tepelné energie
podle dokladů o vyúčtování dodávek	56 829 793,16 Kč	91 658 GJ
z předložených kalkulací	56 831 548,55 Kč	91 658 GJ
z regulačních výkazů	56 829 674,00 Kč	91 573 GJ

Účastník řízení měl podle bodu (2.3) cenového rozhodnutí nejen kalkulovat stejnou cenu tepelné energie pro odběrná místa na stejné úrovni předání tepelné energie, neboť každá

kalkulace ceny obsahuje příslušné a přímo přiřaditelné náklady, přiměřený zisk a odpovídající množství tepelné energie, ale měl také v roce 2009 v cenové lokalitě „Bohumín“ sjednat a následně vyúčtovat cenu tepelné energie, která by odpovídala cenám kalkulovaným, čímž by pak účastník řízení postupoval v souladu s bodem (3.1) cenového rozhodnutí.

Kontrolní orgán tak zjistil, že tím, že účastník řízení veškeré náklady na jednotlivých úrovních předání tepelné energie sečetl a zprůměroval a vyúčtoval tuto „zprůměrovanou“ cenu tepelné energie všem odběratelům, došlo např. k cenovému znevýhodnění odběratelů tepelné energie na úrovni předání „teplo ze sek. rozvodů“, kteří vlastní a provozují předávací stanice v objektech na své náklady, oproti odběratelům tepelné energie odebírajících tepelnou energii na úrovni předání „domovní předávací stanice“, kde předávací stanice provozuje účastník řízení a na nákladech s tím spojených se podílejí všichni odběratelé tepelné energie v celé cenové lokalitě.

II. 2. Nájem

Kontrolní orgán dále prověřoval náklady uplatněné účastníkem řízení v kalkulaci výsledné ceny tepelné energie za rok 2009 v cenové lokalitě „Bohumín“.

Účastník řízení měl v roce 2009 veškerá provozovaná zařízení na výrobu a rozvod tepelné energie v pronájmu. Na základě toho tak lze výši nájmu uplatňovanou účastníkem řízení porovnávat s maximální výší nájmu uvedenou v bodu (2.3.1) přílohy č. 1 cenového rozhodnutí jako obvyklou výši nájmu za takováto pronajatá zařízení, a to pro výrobu tepelné energie maximálně 50 Kč/GJ a pro venkovní sekundární rozvod nebo rozvod z blokové kotelny, včetně výměňkových a předávacích stanic maximálně 55 Kč/GJ. Z regulačních výkazů předložených Úřadu za tři bezprostředně předcházející kalendářní roky 2006, 2007 a 2008 lze ověřit, že z pronajatého majetku pro výrobu a zároveň z venkovních sekundárních rozvodů nebo rozvodů z blokové kotelny, včetně výměňkových a předávacích stanic, bylo dodáno za roky 2006, 2007 a 2008 celkem 166 940 GJ tepelné energie. Průměr množství tepelné energie za tyto roky je tedy 55 646,67 GJ. Maximální výše nájmu podle výše uvedeného mohla u účastníka řízení v cenové lokalitě „Bohumín“ dosáhnout až 105 Kč/GJ (při součtu maximální výše pro výrobu tepelné energie 50 Kč/GJ a pro sekundární rozvody včetně předávacích stanic 55 Kč/GJ), to při průměrném množství tepelné energie 55 646,67 GJ představuje maximální výši nájmu 5 842 900,35 Kč v roce 2009.

Dále účastník řízení dodával tepelnou energii z pronajatých domovních kotlen. Za tři bezprostředně předcházející kalendářní roky 2006, 2007 a 2008 dodal dle předložených regulačních výkazů celkem 108 945 GJ množství tepelné energie, průměr množství tepelné energie za tyto tři roky činí 36 315 GJ. Maximální možná výše nájmu za pronajatý a provozovaný majetek pro výrobu tepelné energie v roce 2009 podle výše uvedeného byla 1 815 750 Kč (součin 36 315 GJ a 50 Kč/GJ).

Celková maximální možná výše nájmu uplatněná ve výsledné kalkulaci ceny tepelné energie pro rok 2009 tak mohla být 7 658 650 Kč (součet 5 842 900,35 Kč a 1 815 750 Kč).

Nájemné uplatněné účastníkem řízení ve „zprůměrované“ výsledné kalkulaci ceny tepelné energie za rok 2009 je ve výši 5 815 854 Kč. Uplatněná výše nájmu ve výsledné ceně tepelné energie v roce 2009 nepřekračuje maximální výši nájmu podle bodu (2.3) „Nájem“ přílohy č. 1 cenového rozhodnutí.

Kontrolní orgán dále zjistil, že účastník řízení uzavřel dne 21. prosince 2006 nájemní smlouvu s vlastníkem tepelného zařízení, kterým je Město Bohumín, se sídlem Bohumín, Masarykova 158, IČ: 00297569. V roce 2009 byl mezi účastníkem řízení a pronajímatelem uzavřen Dodatek č. 8 ze dne 6. ledna 2009, kterým byla stanovena roční výše nájmu ve výši 5 800 000 Kč bez DPH, a bylo sjednáno, že nájemné bude hrazeno čtvrtletně ve výši 1 450 000 Kč bez DPH. Dne 5. května 2009 byl uzavřen Dodatek č. 9, ve kterém bylo sjednáno, že se pronajímátel od 1. dubna 2009 stal plátcem DPH, a proto se navyšuje nájemné o daň z přidané hodnoty ve výši 19 %. Dne 19. června 2009 byl mezi účastníkem řízení a pronajímatelem uzavřen Dodatek č. 10, kdy od 1. července 2009 se mění předmět nájmu, a to rozšířením se o tepelné zařízení PK 49 – Náměstí Svobody č. p. 26 ve Starém Bohumíně. Vzhledem k tomu došlo rovněž k úpravě nájemného, a to od 1. července 2009 na částku 6 645 366 Kč včetně DPH za rok. Ve výsledné kalkulaci ceny tepelné energie za rok 2009 v položce nájem uplatnil účastník řízení náklad 5 815 854 Kč bez DPH. Přehled plateb nájemného prováděných účastníkem řízení je zahrnut do následující tabulky:

Platba provedená v:	Uhrazené nájemné [Kč bez DPH]	Smluvně sjednané nájemné [Kč bez DPH] vyplývající z předložené nájemní smlouvy a dodatků účinných v roce 2009
I. čtvrtletí 2009	1 450 000,00	1 450 000,00
II. čtvrtletí 2009	1 450 000,00	1 450 000,00
III. čtvrtletí 2009	1 457 927,00	1 396 085,30
IV. čtvrtletí 2009	1 457 927,00	1 396 085,30
Celkem	5 815 854,00	5 692 170,60

Dle výše uvedených dodatků k nájemní smlouvě měl být uhrazen v roce 2009 nájem v 1. a 2. čtvrtletí 2009 ve výši 2 900 000 Kč bez DPH a ve 3. a 4. čtvrtletí 2 792 170,60 Kč bez DPH. Celkem tedy za rok 2009 ve výši 5 692 170,60 Kč bez DPH. Kontrolovaná osoba zahrnuje do výsledné kalkulace v položce „Nájem“ náklad ve výši 5 815 854 Kč, který je vyšší než sjednaný nájem v nájemní smlouvě o 123 683,40 Kč bez DPH (vypočteno jako rozdíl mezi 5 815 854 Kč bez DPH a 5 692 170,60 Kč bez DPH), a tento rozdíl nelze považovat za ekonomicky oprávněný náklad v ceně tepelné energie.

V rámci provedené kontroly tak bylo zjištěno, že účastník řízení sjednal a vyúčtoval za rok 2009 v cenové lokalitě „Bohumín“ cenu tepelné energie, která neodpovídala kalkulovaným cenám pro jednotlivé úrovně předání a současně, že ve výsledné kalkulaci v položce „nájem“ uplatnil náklad vyšší o 123 683,40 Kč bez DPH, než je smluvně sjednán, přičemž jej nelze považovat a uznat za ekonomicky oprávněný v souladu s bodem (1.2) cenového rozhodnutí.

Výše uvedené skutečnosti vycházejí z podkladů obsažených v kontrolním spisu Úřadu sp. zn. [REDAKCE] a jsou uvedeny také v Protokolu č. [REDAKCE] ze dne 21. prosince 2012, se kterým byli zástupci účastníka řízení, [REDAKCE], předseda představenstva, a [REDAKCE], členka představenstva, dne 31. ledna 2013 prokazatelně seznámeni při převzetí stejnopisu uvedeného protokolu a tuto skutečnost současně potvrdil svým podpisem.

III. Vyjádření účastníka řízení k protokolu o výsledku kontroly

Účastník řízení se k Protokolu č. [REDAKCE] ze dne 21. prosince 2012 vyjádřil a svým dopisem ze dne 12. února 2013 zaslal námítky proti uvedenému protokolu, které Úřad obdržel téhož dne.

Účastník řízení v podaných námítkách uvedl, že měl v roce 2009 stanovenou jednu cenovou lokalitu pro dodávky tepelné energie a v této jedné cenové lokalitě měl jednu cenu, která byla kalkulována pro jednotlivá odběrná místa na stejné úrovni předání s tím, že v návaznosti na smluvní ujednání je cena jednotná na všech odběrných místech jednoho distributora tepelné energie, tedy účastníka řízení. Účastník řízení dále ve svém vyjádření sdělil, že cenová lokalita nebyla v průběhu roku 2009 měněna. Z předložené kalkulace výsledné ceny tepelné energie za rok 2009 je dle účastníka řízení zřejmé, že šlo o cenu jednosložkovou v rámci jedné cenové lokality. Dle názoru účastníka řízení rovněž z faktur za dodávky jednotlivým smluvním odběratelům vyplývá, že cena byla uplatněna stejným způsobem pro všechny odběratele, nelišila se a ani nebyly uplatněny individuální ceny. Účastník řízení odmítá tvrzení, že došlo např. k cenovému znevýhodnění odběratelů tepelné energie na úrovni předání teplo ze sekundárních rozvodů, kteří vlastní a provozují předávací stanice v objektech na vlastní náklady, jak konstatoval Úřad v kontrolním protokolu. Účastník řízení zdůrazňuje, že takový případ nenastal a ani nemohl nastat, neboť všechna tepelná zařízení, ze kterých byla v roce 2009 tepelná energie dodávána jednotlivým odběratelům, byla provozována účastníkem řízení, přičemž účastník řízení měl tato zařízení v nájmu od Města Bohumín a nenastal žádný případ, kdy by některý odběratel provozoval svoji vlastní předávací stanici v objektech na vlastní náklady.

Účastník řízení v podaných námítkách také Úřadu vyjádřil svůj nesouhlas s tím, že by se měl dopustit porušení cenového předpisu či zákona o cenách. Současně zdůraznil, že nedošlo k neoprávněnému obohacení.

Účastník řízení namítal také pochybení ze strany kontrolního orgánu při výpočtu výše nájmu a předložil své výpočty.

Dne 8. dubna 2013 vydal Úřad rozhodnutí o námítkách kontrolované osoby č. j. [REDAKCE], kterým podaným námítkám nevyhověl a potvrdil kontrolní zjištění obsažené v Protokolu č. [REDAKCE] ze dne 21. prosince 2012.

IV. Průběh správního řízení na prvním stupni

Na základě skutečností zjištěných při provedené kontrole zahájil Úřad po vyhodnocení všech uvedených skutečností podle ust. § 46 správního řádu správní řízení z moci úřední. Zahájení správního řízení bylo účastníku řízení sděleno oznámením o zahájení správního řízení č. j. [REDAKCE] dne 24. května 2013 s poučením o právu podat návrhy na doplnění řízení ve smyslu ust. § 36 správního řádu. Účastník řízení svého práva nevyužil a nezaslal žádné návrhy na doplnění řízení ani nenavrhl žádné další důkazy.

Správní orgán převzal do správního spisu dne 27. května 2013 kontrolní spis sp. zn. [REDAKCE], o čemž vyhotovil záznam o vložení do spisu č. j. [REDAKCE]. Správní orgán považoval skutečnosti vyplývající z kontrolního spisu za zcela dostačující a sám z moci úřední další dokazování v průběhu správního řízení nedoplňoval.

Dne 31. května 2013 zaslal správní orgán účastníkovi řízení usnesení č. j. [REDAKCE], ve kterém účastníkovi řízení uložil povinnost zaslat Úřadu do 7 dnů od převzetí předmětného usnesení kopii výkazu zisku a ztrát za minulé a aktuální účetní období nebo jiný obdobný doklad, kterým by účastník řízení doložil své aktuální hospodářské výsledky či majetkové poměry. Toto usnesení bylo účastníkovi řízení doručeno dne 3. června 2013. Dne 7. června 2013 pak účastník řízení správnímu orgánu zaslal výkazy zisků a ztrát zpracované ke dni 30. dubna 2013 a ke dni 31. prosince 2012.

Dne 10. června 2013 provedl správní orgán dokazování mimo ústní jednání, o čemž sepsal protokol č. j. [REDAKCE]. O této skutečnosti byl účastník řízení s dostatečným předstihem dne 4. června 2013 vyrozuměn oznámením o dokazování č. j. [REDAKCE] zasláným dne 3. června 2013. Dokazování proběhlo tak, že se oprávněná úřední osoba seznámila s listinami obsaženými ve spisu.

Dne 10. června 2013 zaslal správní orgán účastníkovi řízení vyrozumění o možnosti vyjádřit se k podkladům rozhodnutí č. j. [REDAKCE], které mu bylo doručeno následujícího dne. V něm správní orgán informoval účastníka řízení v souladu s ust. § 36 odst. 3 správního řádu o možnosti vyjádřit se k podkladům rozhodnutí, než bude rozhodnutí ve věci vydáno.

Dne 17. června 2013 byl Úřadu doručen návrh účastníka řízení na provedení dokazování ze dne 14. června 2013, ve kterém účastník řízení navrhl na podporu svých tvrzení provést ve správním řízení důkaz listinou, a to odborným vyjádřením [REDAKCE], registrovaného specialisty Ministerstva průmyslu a obchodu, z června 2013 a odborným vyjádřením [REDAKCE], daňové poradkyně, ze dne 24. května 2013. Účastník řízení správnímu orgánu také navrhl, aby byl v řízení proveden důkaz svědeckými výpověďmi výše uvedených osob. Účastník řízení dále navrhl, aby v zájmu řádného uplatnění jeho práva, bylo správním orgánem nařízeno ústní jednání ve věci samé. Účastník řízení současně uvedl Úřadu další písemné důkazy podporující jeho tvrzení, že se deliktního jednání

nedopustil, a to výpis z běžného účtu, ze kterého je patrná výše zaplaceného nájemného, údaje o registrovaném subjektu Město Bohumín, z něhož vyplývá, že se Město Bohumín stalo plátcem DPH od 1. dubna 2009, a také splátkový kalendář s rozpisem nájemného v roce 2009.

Dne 18. června 2013 pak bylo prostřednictvím provozovatele poštovních služeb správnímu orgánu doručeno totéž vyjádření spolu s veškerými výše uvedenými listinami, které účastník řízení navrhl správnímu orgánu jako důkazy.

Dne 1. července 2013 provedl správní orgán dokazování mimo ústní jednání listinami, které označil ve svém vyjádření ze dne 14. června 2013 účastník řízení. O této skutečnosti byl účastník řízení s dostatečným předstihem dne 24. června 2013 vyrozuměn oznámením o dokazování č. j. [REDAKCE] zasláným dne 21. června 2013. O provedeném dokazování byl sepsán protokol č. j. [REDAKCE]. Dokazování proběhlo tak, že se oprávněná úřední osoba seznámila s listinami, které správnímu orgánu zaslal účastník řízení.

Dne 1. července 2013 zaslal správní orgán účastníkovi řízení vyrozumění o možnosti vyjádřit se k podkladům rozhodnutí č. j. [REDAKCE], které mu bylo doručeno následujícího dne. V něm správní orgán informoval účastníka řízení v souladu s ust. § 36 odst. 3 správního řádu o možnosti vyjádřit se k podkladům rozhodnutí, než bude rozhodnutí ve věci vydáno.

Správní orgán s ohledem na průběh správního řízení a s ohledem na to, že se účastník řízení vyjádřil k podkladům rozhodnutí a navrhl důkazy a v souladu se zásadou materiální pravdy, která je zakotvena v ustanovení § 3 správního řádu, dospěl k závěru, že veškeré podklady, které měl k dispozici pro vedení správního řízení a následné vydání tohoto rozhodnutí, jsou úplné a dostačující pro zjištění stavu věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu, který je nezbytný pro soulad jeho úkonu s požadavky uvedenými v ust. § 2 výše uvedeného zákona.

V. Rozhodnutí v prvním stupni

Dne 23. července 2013 vydal správní orgán rozhodnutí č. j. [REDAKCE], kterým uložil účastníkovi řízení pokutu ve výši 250 000 Kč, a to za spáchání správního deliktu podle ust. § 16 odst. 1 písm. d) zákona o cenách, kterého se účastník řízení dopustil tím, že v rozporu s ust. § 6 odst. 1 písm. c) zákona o cenách sjednal a vyúčtoval za rok 2009 v cenové lokalitě „Bohumín“ cenu tepelné energie, která neodpovídala kalkulovaným cenám pro jednotlivé úrovně předání, a dále, že ve výsledné kalkulaci v položce „nájem“ uplatnil náklad vyšší o 123 683,40 Kč bez DPH, než je sjednán a který nelze považovat za ekonomicky oprávněný náklad dle bodu (1.1) cenového rozhodnutí, a současně za spáchání správního deliktu dle ust. § 91 odst. 1 písm. c) energetického zákona, kterého se účastník řízení dopustil tím, že v rozporu s ust. § 11 odst. 1 písm. e) tohoto zákona jakožto držitel licence na rozvod tepelné energie vykázal v cenové lokalitě „Bohumín“ v regulačním výkazu 31_32-DK za rok 2009 nepravdivé údaje o množství tepelné energie a cenách tepelné energie

dodané na jednotlivých úrovních předání tepelné energie v roce 2009. Účastníkovi řízení bylo současně uloženo opatření k nápravě zjištěného protiprávního stavu spočívající v povinnosti účastníka řízení ve lhůtě 30 dnů od právní moci výše uvedeného rozhodnutí vystavit odběratelům tepelné energie v cenové lokalitě „Bohumín“ opravné vyúčtování výsledných cen tepelné energie za rok 2009 tak, aby výsledné ceny tepelné energie nezahrnovaly náklady ve výši 123 683,40 Kč představující neoprávněně uplatněné náklady za nájem v ceně tepelné energie za rok 2009 spolu s příslušnou sazbou daně z přidané hodnoty. Výrokem IV. pak byla účastníkovi řízení uložena povinnost uhradit náklady řízení ve výši 1 000 Kč.

VI. Řízení o rozkladu

Proti rozhodnutí č. j. [REDAKCE] ze dne 23. července 2013, které bylo účastníkovi řízení doručeno dne 24. července 2013, podal účastník řízení dne 7. srpna 2013 k poštovní přepravě rozklad, který byl Úřadu doručen dne 8. srpna 2013. Účastník řízení v podaném rozkladu namítal, že nebylo přihlédnuto ke všem skutečnostem, které tvrdil, a nebylo provedeno veškeré navržené dokazování, na základě čehož pak správní orgán dospěl k neúplnému zjištění skutkového stavu a nesprávným právním závěrům. Účastník řízení také uvedl, že do věcně usměrňované ceny zahrnul pouze ekonomicky oprávněné náklady a že v případě nájmu uplatňovaného v ceně tepelné energie postupoval účastník řízení v souladu s cenovými předpisy, zejména v souladu s cenovým rozhodnutím. Na podporu svého tvrzení opakovaně předložil výpočet výše nájmu. Účastník řízení rovněž konstatoval, že úroveň předání je nutno chápat tak, že se jedná o určení a provádění měření a kalkulace ceny na místě vstupu media do objektu, tedy např. „pata domu“, a nejedná se o technické označení nebo typ rozvodného zařízení či způsob dodávky. Na základě toho tak byla cena tepla v cenové lokalitě stanovena váženým průměrem. Dále účastník řízení namítal, že správní orgán neprokázal, že by účastník řízení v příslušném regulačním výkaze uvedl nepravdivé údaje a pouze účelově zaměnil skutečnost, že účastník řízení uvedl nepravdivé údaje, za skutečnost, že účastník řízení provedl jiný způsob vyúčtování tepla a TUV oproti údajům uvedeným v regulačním výkazu. Na základě těchto důvodů se účastník řízení domnívá, že Úřad nezjistil a neprokázal spáchání správních deliktů, a navrhl proto napadené rozhodnutí zrušit a správní řízení zastavit.

Orgán druhého stupně rozhodnutím č. j. [REDAKCE] ze dne 2. října 2013, jež bylo účastníkovi řízení doručeno dne 7. října 2013, rozhodnutí orgánu prvního stupně zrušil a vrátil mu věc k novému projednání.

Odvolací orgán v odůvodnění svého rozhodnutí konstatoval, že správní orgán prvního stupně nezohlednil při posuzování výše nájmu, kterou mohl účastník řízení uplatňovat v kalkulaci ceny tepelné energie jako oprávněný ekonomický náklad, platby, které již byly ze strany účastníka řízení provedeny. Odvolací orgán nerozporoval výši nájmu za I. ani za II. čtvrtletí. Nicméně k III. a IV. čtvrtletí poznamenal, že účastník řízení již uhradil pronajímateli nájemné ve výši 3 175 500 Kč včetně DPH (součet 1 450 000 Kč bez DPH

z I. čtvrtletí a 1 725 500 Kč včetně DPH z II. čtvrtletí), které je pro výpočet výše smlouveného nájemného za druhou polovinu roku 2009 dle názoru orgánu druhého stupně třeba odečíst od celkové dohodnuté částky 6 645 366 Kč včetně DPH. Po odečtení této částky a rovněž odečtení 19% DPH, kterou účastník řízení nemůže uplatňovat v ceně tepelné energie, se pak vypočte nájemné za druhé pololetí ve výši 2 915 853,80 Kč bez DPH, což je zaokrouhleně 1 457 927 Kč bez DPH za III. a IV. čtvrtletí roku 2009. Odvolací orgán druhého stupně tak došel k názoru, že účastník řízení uplatňoval v ceně tepelné energie za rok 2009 v cenové lokalitě „Bohumín“ v položce nájem částku 5 815 854 Kč bez DPH, která odpovídá sjednanému nájmu na základě nájemní smlouvy s městem Bohumín, nepřekračuje maximální výši nájmu podle bodu (2.3) přílohy č. 1 cenového rozhodnutí, a lze ji tudíž považovat za ekonomicky oprávněný náklad v ceně tepelné energie.

Odvolací orgán dále správnímu orgánu prvního stupně vytkl, že z výroku rozhodnutí není zcela zřejmé, kolika správních deliktů se účastník řízení dopustil. Matoucí je pak i výrok III. napadeného rozhodnutí, kterým je ukládána pokuta pouze za spáchání správního deliktu podle ust. § 16 odst. 1 písm. d) zákona o cenách, stejně jako věta v posledním odstavci odůvodnění napadeného rozhodnutí, podle které se ukládá pokuta ve výši 250 000 Kč, a to za správní delikt podle zákona o cenách, tedy pouze za jeden správní delikt. Odvolací orgán také uvedl, že z výroku rozhodnutí o správním deliktu musí být zřejmé, jakým konkrétním jednáním se účastník řízení měl dopustit spáchání správního deliktu a že jednání účastníka řízení spočívající v kalkulaci ceny tepelné energie na různých úrovních předání tepelné energie nebylo ve výroku dostatečně specifikováno. Orgán druhého stupně se také vyjádřil k výši uložené pokuty, která dle jeho názoru nebyla dostatečně odůvodněna.

VII. Nové projednání věci v prvním stupni

Dne 30. října 2013 zaslal správní orgán účastníkovi řízení přípis č. j. [REDAKCE], jenž byl účastníkovi doručen následujícího dne a v němž účastníka řízení informoval o tom, že byla věc správnímu orgánu prvního stupně vrácena k novému projednání a současně jej vyrozuměl o možnosti vyjádřit se k podkladům rozhodnutí, než bude rozhodnutí ve věci vydáno.

Dne 4. listopadu 2013 pak správní orgán obdržel vyjádření účastníka řízení, ze kterého vyplývá, že se účastník ztotožňuje se stanovisky uvedenými v rozhodnutí orgánu druhého stupně a že pevně věří, že Úřad vezme v úvahu veškeré argumenty a sdělení účastníka řízení, které již k prováděné cenové kontrole za rok 2009 poskytl.

VIII. Popis skutkového stavu věci

Účastník řízení je právnickou osobou zapsanou v obchodním rejstříku vedeném Krajským soudem v Ostravě, oddíl B, vložka 544. Je držitelem licence na rozvod tepelné energie č. [REDAKCE] s datem zahájení licencované činnosti ke dni 13. dubna 2002.

V roce 2009 podnikal účastník řízení na území města Bohumín – Nový Bohumín, mj. v oblasti rozvodu tepelné energie na základě licence na výrobu tepelné energie č. [REDAKCE], zahrnující 10 provozoven - zdrojů tepelné energie. Tato licence byla dne 5. února 2011 zrušena a původní plynové kotelny byly vlastníkem, městem Bohumín, přebudovány na domovní předávací stanice. Účastník řízení má od roku 2009 veškerá provozovaná zařízení na výrobu a rozvod tepelné energie v pronájmu. Výroba a rozvod tepelné energie byly v kontrolovaném roce 2009 jednou z hlavních podnikatelských činností účastníka řízení.

Účastník řízení má účetně rozděleny činnosti svého podnikání na jednotlivá střediska. Středisko pod názvem „VaDT“ (tzn. výroba a distribuce tepla) zajišťuje rozvod tepelné energie jedenácti smluvně napojeným odběratelům v cenové lokalitě „Bohumín“ se 107 odběrnými místy. Malá část tepelné energie (cca 392 GJ v roce 2009) byla dodávána ze zařízení společnosti Dalkia.

VIII. 1. Kalkulace a sjednání ceny tepelné energie při dodávkách tepelné energie

Účastník řízení v roce 2009 uskutečňoval dodávky tepelné energie na základě písemných smluv o dodávce a odběru tepelné energie, ve kterých bylo ujednáno, že cena tepelné energie mezi dodavatelem a odběrateli bude jednosložková ve výši 663,96 Kč/GJ (včetně DPH), předběžná a zprůměrovaná ze všech tepelných zdrojů, které provozuje účastník řízení. Smluvní strany si následně dohodly, že předběžnou cenu tepelné energie je možné změnit z důvodu změny cen vstupních paliv a energií a z důvodu možných změn dodávek tepelné energie.

Předběžná cena ve výši 663,96 Kč/GJ (včetně DPH) byla sjednána za předpokladu celkových dodávek tepelné energie do cenové lokality „Bohumín“ ve výši 95 000 GJ za rok 2009, přičemž dodavatel tepelné energie v cenovém ujednání pro rok 2009 předkládá odběratelům tzv. kalkulační listy tvorby ceny tepla, jež obsahují předpokládané množství dodávek tepla pro rok 2009 a výši nákladů. Platby za dodávky tepelné energie byly v průběhu předmětného roku hrazeny formou čtvrtletních záloh.

V roce 2009 dodal účastník řízení podle předložených kalkulací cen tepelné energie do napojených odběrných míst celkem 91 658 GJ tepelné energie. Z Výsledné kalkulace cen na jednotlivých úrovních předání v cenové lokalitě „Bohumín“ r. 2009 vyplývá, že účastník řízení tepelnou energii uplatňuje celkem na čtyřech úrovních předání tepelné energie odběratelům, nazvaných: „TV z blokových kotelů“, „teplo ze sek. rozvodů“, „domovní předávací stanice“ a „domovní kotelny“.

Dne 28. dubna 2010 byl Úřadu doručen regulační výkaz 31_32-DK za rok 2009 v cenové lokalitě „Bohumín“, ve kterém účastník řízení vykázal, že dodal tepelnou energii z domovních kotelů v celkovém množství tepelné energie 35 218 GJ za cenu 575 Kč/GJ, tepelnou energii pro centrální přípravu teplé vody v celkovém množství tepelné energie 12 710 GJ za cenu 570 Kč/GJ, dále pak na výstupu z rozvodů z blokové kotelny v celkovém

množství tepelné energie 18 463 GJ za cenu 640 Kč/GJ a z domovní předávací stanice 25 182 GJ tepelné energie za cenu 695,67 Kč/GJ.

Z regulačního výkazu 31_32-DK za rok 2009 a předložené Výsledné kalkulace cen na jednotlivých úrovních předání v cenové lokalitě „Bohumín“ r. 2009 tedy vyplývá, že účastník řízení kalkuloval odběratelům v roce 2009 cenu tepelné energie na více úrovních předání tepelné energie.

Správní orgán při kontrole účetních dokladů však zjistil, že účastník řízení neprováděl vyúčtování za dodanou tepelnou energii odběratelům dle předložených kalkulací výsledných cen pro jednotlivé úrovně předání, ale veškeré náklady a zisk na jednotlivých úrovních předání tepelné energie sečetl a podělil celkovým množstvím dodané tepelné energie. Výsledkem pak je průměrná výsledná cena tepelné energie dané cenové lokality ve výši 620,02 Kč bez DPH.

Účastník řízení tak cenu tepelné energie pro rok 2009 kalkuloval na jednotlivé úrovně předání tepelné energie pouze pro forma. Ve skutečnosti však účastník řízení takto vytvořený a správný propočet ceny vůči svým odběratelům neuplatňoval.

VIII. 2. Nájem

Z předložených regulačních výkazů za tři bezprostředně předcházející kalendářní roky 2006, 2007 a 2008 bylo zjištěno, že z pronajatého majetku pro výrobu a zároveň z venkovních sekundárních rozvodů nebo rozvodů z blokové kotelny, včetně výměníkových a předávacích stanic, bylo dodáno za rok 2006, 2007 a 2008 celkem 166 940 GJ tepelné energie. Průměr množství tepelné energie za tyto roky tedy činí 55 646,67 GJ. Maximální výše nájmu podle výše uvedeného mohla v tomto případě dosáhnout až 105 Kč/GJ (při součtu maximální výše pro výrobu tepelné energie 50 Kč/GJ a pro sekundární rozvody včetně předávacích stanic 55 Kč/GJ). To při průměrném množství tepelné energie 55 646,67 GJ představuje maximální výši nájmu v roce 2009 ve výši 5 842 900,35 Kč.

Účastník řízení dále dodával tepelnou energii z pronajatých domovních kotelen. Za tři bezprostředně předcházející kalendářní roky 2006, 2007 a 2008 dodal dle předložených regulačních výkazů celkem 108 945 GJ tepelné energie, přičemž průměr množství tepelné energie za tyto tři roky činí 36 315 GJ. Maximální možná výše nájmu za pronajatý a provozovaný majetek pro výrobu tepelné energie v roce 2009 činila podle výše uvedeného 1 815 750 Kč (vynásobením 36 315 GJ a 50 Kč/GJ).

Účastník řízení by mohl při splnění všech ostatních podmínek věcného usměrňování cen tepelné energie v roce 2009 uplatnit ve výsledné kalkulaci ceny tepelné energie maximálně nájem ve výši 7 658 650 Kč (součet 5 842 900,35 Kč a 1 815 750 Kč). Účastník řízení uplatnil ve výsledné kalkulaci ceny tepelné energie za rok 2009 nájem ve výši 5 815 854 Kč. Uplatněná výše nájmu ve výsledné ceně tepelné energie v roce 2009 tak

nepřekračuje maximální výši nájmu podle bodu (2.3) „Nájem“ přílohy č. 1 cenového rozhodnutí.

Účastník řízení uzavřel dne 21. prosince 2006 Nájemní smlouvu s vlastníkem tepelného zařízení, kterým je Město Bohumín. V roce 2009 byl k výše uvedené smlouvě uzavřen Dodatek č. 8 ze dne 6. ledna 2009, kterým byla stanovena roční výše nájmu ve výši 5 800 000 Kč bez DPH a kterým bylo sjednáno, že nájemné bude hrazeno čtvrtletně ve výši 1 450 000 Kč bez DPH. Dne 5. května 2009 byl uzavřen Dodatek č. 9, ve kterém bylo sjednáno, že se pronajímatel od 1. dubna 2009 stal plátcem DPH, v důsledku čehož se navyšuje nájemné o daň z přidané hodnoty ve výši 19 %. Dne 19. června 2009 byl pak uzavřen Dodatek č. 10, dle něhož se od 1. července 2009 mění předmět nájmu rozšířením o tepelné zařízení PK 49 na adrese Starý Bohumín, Náměstí Svobody č. p. 26. Současně došlo od 1. července 2009 k úpravě nájemného na částku 6 645 366 Kč včetně DPH za rok.

Pro zjištění výše smluveného nájemného za druhou polovinu roku 2009 je pak nutné odečíst částku 3 175 500 Kč včetně DPH, která již byla zaplácena, od celkové dohodnuté částky 6 645 366 Kč včetně DPH. Odečtením této částky a rovněž odečtením 19% DPH, kterou účastník řízení nemůže uplatňovat v ceně tepelné energie, se vypočte nájemné za druhé pololetí, které činí částku 2 915 853,80 Kč bez DPH, tedy zaokrouhleně 1 457 927 Kč bez DPH za III. a IV. čtvrtletí roku 2009. Uvedené informace jsou zaznačeny také do přiložené tabulky:

Tabulka č. 1

Platba provedená v:	Uhrazené nájemné (Kč bez DPH)	Smluvně sjednané nájemné (Kč bez DPH)
I. čtvrtletí 2009	1 450 000,00	1 450 000,00
II. čtvrtletí 2009	1 450 000,00	1 450 000,00
III. čtvrtletí 2009	1 457 927,00	1 457 927,00
IV. čtvrtletí 2009	1 457 927,00	1 457 927,00
Celkem	5 815 854,00	5 815 854,00

S uvedeným výpočtem korespondují také výpisy z účtu účastníka řízení, jednotlivé splátky uvedené ve smluveném splátkovém kalendáři a skutečnost, že dodatkem č. 10 došlo pouze k mírnému navýšení dosud hrazeného nájemného z důvodu rozšíření předmětu nájmu o další tepelné zařízení.

Účastník řízení tak uplatňoval v ceně tepelné energie za rok 2009 v cenové lokalitě „Bohumín“ v položce nájem částku 5 815 854 Kč bez DPH, která odpovídá sjednanému nájmu na základě nájemní smlouvy s městem Bohumín a nepřekračuje maximální výši nájmu podle bodu (2.3) přílohy č. 1 cenového rozhodnutí. Lze ji tak považovat za oprávněný ekonomický náklad v ceně tepelné energie.

VIII. 3. Regulační výkazy

Z databáze předložených regulačních výkazů Úřad zjistil, že účastník řízení předložil dne 28. dubna 2010 regulační výkaz 31_32-DK, technický výkaz tepelné energie za rok 2009

pro cenovou lokalitu „Bohumín“. Z tohoto regulačního výkazu vyplývá, že účastník řízení dodal celkem 35 218 GJ tepelné energie z domovních kotelen za cenu tepelné energie 575 Kč/GJ, dále dodal 12 710 GJ tepelné energie pro centrální přípravu teplé vody za cenu 570 Kč/GJ, dále pak na výstupu z rozvodů z blokové kotelny dodal celkem 18 463 GJ tepelné energie za cenu 640 Kč/GJ a z domovních předávacích stanic celkem 25 182 GJ tepelné energie za cenu 695,67 Kč/GJ. Bylo tak zjištěno, že účastník řízení kalkuloval cenu tepelné energie v roce 2009 odběratelům na více úrovních předání tepelné energie.

Jak bylo uvedeno již výše, správní orgán zjistil, že účastník řízení sjednal a vyúčtoval za rok 2009 v cenové lokalitě „Bohumín“ cenu tepelné energie, která neodpovídala skutečným údajům uvedeným v regulačních výkazech, neboť kontrolou účetních dokladů bylo zjištěno, že účastník řízení všem odběratelům tepelné energie vyúčtoval stejnou cenu tepelné energie, kterou stanovil tak, že veškeré náklady a zisk na jednotlivých úrovních předání tepelné energie sečetl a podělil celkovým množstvím dodané tepelné energie. Tak byla vypočítána průměrná výsledná cena tepelné energie dané cenové lokality ve výši 620,02 Kč bez DPH. Porovnání cen vykázaných v regulačním výkazu a skutečně vyúčtovaných uvádí následující tabulka:

Popis úrovně předání tepelné energie	Regulační výkaz za rok 2009		Vyúčtování cen za rok 2009	
	Cena tepelné energie [Kč/GJ]	Množství tepelné energie [GJ]	Cena tepelné energie [Kč/GJ]	Množství tepelné energie [GJ]
Dodávka z centrální přípravy teplé vody	570,00	12 710	620,02	91 658
Dodávka z domovních kotelen	575,00	35 218		
Dodávka z rozvodů z blokové kotelny	640,00	18 463		
Dodávka z domovních předávacích stanic	695,67	25 182		

Správní orgán tak zjistil a prokázal, že účastník řízení v předloženém regulačním výkazu za rok 2009 uvedl údaje, které nekorespondují se skutečným stavem, neboť vůči odběratelům tepelné energie účastník řízení uplatňoval v roce 2009 průměrnou cenu tepelné energie v rámci cenové lokality bez ohledu na existenci různých úrovní předání. Účastník řízení tak vykázal nepravdivé údaje o množství tepelné energie a cenách tepelné energie dodané na jednotlivých úrovních předání tepelné energie v roce 2009.

IX. Právní hodnocení

IX. 1. Právní hodnocení ve věci spáchání správního deliktu podle ust. § 16 odst. 1 písm. d) zákona o cenách

Správního deliktu ve smyslu ust. § 16 odst. 1 písm. d) zákona o cenách se právnická nebo podnikající fyzická osoba jako prodávající dopustí tím, že sjedná nebo požaduje cenu, jejíž výše nebo kalkulace není v souladu s podmínkami věcného usměrňování cen podle ust. § 6 odst. 1 téhož zákona.

Správní orgán v rámci správního řízení prokázal, že účastník řízení je právnickou osobou a zároveň je dodavatelem tepelné energie v cenové lokalitě „Bohumín“, přičemž povaha jeho činnosti spočívala právě v dodávce (tedy prodeji) tepelné energie. Z uvedeného tedy vyplývá, že vůči svým odběratelům vystupuje účastník řízení jako prodávající.

Z ust. § 6 odst. 1 zákona o cenách přitom vyplývá, že věcné usměrňování cen spočívá ve stanovení podmínek cenovými orgány pro sjednání cen. Těmito podmínkami se rozumí vymezení maximálního rozsahu možného zvýšení ceny zboží ve vymezeném období, nebo maximální podíl, v němž je možné promítnout do ceny zvýšení cen určených vstupů ve vymezeném období, nebo závazný postup při tvorbě ceny nebo při kalkulaci ceny, včetně zahrnování přiměřeného zisku do ceny.

K provedení ust. § 6 zákona o cenách v energetických odvětvích přitom vydává Úřad cenová rozhodnutí. V daném případě, kdy správní orgán posuzoval dodržování cenových předpisů u účastníka řízení za rok 2009, bylo platné cenové rozhodnutí Energetického regulačního úřadu č. 7/2008 ze dne 2. září 2008, k cenám tepelné energie, ve znění změn provedených cenovým rozhodnutím Energetického regulačního úřadu č. 12/2008 a cenovým rozhodnutím Energetického regulačního úřadu č. 3/2009.

Účastník řízení dle regulačního výkazu 31_32-DK za rok 2009 a předložené Výsledné kalkulace cen na jednotlivých úrovních předání v cenové lokalitě „Bohumín“ r. 2009 měl kalkulovat odběratelům v roce 2009 cenu tepelné energie na více úrovních předání tepelné energie. Z účetních dokladů však bylo zjištěno, že účastník řízení neprováděl vyúčtování za dodanou tepelnou energii dle předložených kalkulací výsledných cen pro jednotlivé úrovně předání, ale veškeré náklady a zisk na jednotlivých úrovních předání tepelné energie sečetl a podělil celkovým množstvím dodané tepelné energie. V cenové lokalitě „Bohumín“ pak v roce 2009 uplatňoval průměrnou výslednou cenu tepelné energie dané cenové lokality ve výši 620,02 Kč bez DPH.

Dle bodu (3.5) cenového rozhodnutí platí, že v rámci jedné cenové lokality jsou ceny tepelné energie nebo jejich složky tvořeny, sjednány a uplatňovány stejným a prokazatelným způsobem pro všechna odběrná místa při jejich rozdělení podle bodu (2.3).

Bod (2.3) cenového rozhodnutí stanovuje, že v cenové lokalitě se příslušná cena tepelné energie kalkuluje pro odběrná místa na stejné úrovni předání, kde je tepelná energie předávána odběrateli anebo určena pro vlastní spotřebu, přičemž každá kalkulace může obsahovat pouze příslušné ekonomicky oprávněné náklady, přiměřený zisk a odpovídající množství tepelné energie. Kalkulací se rozumí takový propočet ceny, jímž byla cena skutečně vytvořena a jehož členění umožňuje porovnání s podmínkami věcného usměrňování cen. Cenu tepelné energie je možné takto dále samostatně kalkulovat pro:

- a) centrálně připravovanou teplou vodu,
- b) zařízení pro výrobu chladu,
- c) důvodně sloučené skupiny odběrných míst,
- d) odběrná místa jednoho distributora tepelné energie,
- e) odběrné místo nebo odběrná místa s individuální cenou tepelné energie v souladu s bodem (3.6).

Dále je v cenovém rozhodnutí v bodě (2.7) stanoveno, že výsledná cena tepelné energie vychází z výsledné kalkulace, která obsahuje skutečné ekonomicky oprávněné náklady a odpovídá výnosům za tepelnou energii a skutečnému množství tepelné energie za ukončený kalendářní rok.

Tím, že účastník řízení neprováděl vyúčtování za dodanou tepelnou energii dle předložených kalkulací výsledných cen pro jednotlivé úrovně předání (celkem 4 úrovně předání), ale veškeré náklady a zisk na jednotlivých úrovních předání tepelné energie sečetl a podělil celkovým množstvím dodané tepelné energie, díky čemuž v cenové lokalitě „Bohumín“ pak v roce 2009 uplatňoval pro všechny odběratele dané cenové lokality bez ohledu na příslušnou úroveň předání průměrnou výslednou cenu tepelné energie ve výši 620,02 Kč bez DPH, nepostupoval v souladu se závaznými podmínkami pro kalkulaci ceny tepelné energie stanovené cenovým rozhodnutím.

Tepelná energie je předávána dodavatelem tepelné energie odběratelům na určitých úrovních předání, tj. např. přímo ze zdroje, z rozvodného tepelného zařízení (na vstupu do objektu) nebo až z předávacích stanic umístěných v jednotlivých objektech. Není podstatné, jak dodavatel tepelné energie příslušnou úroveň nazve, ale je důležité, kde je ukončena dodávka tepelné energie, kde končí vlastnictví dodavatele a kde začíná vlastnictví odběratele, a jestli se odběratel podílí v ceně tepelné energie pouze na nákladech, které souvisí s jeho dodávkou tepelné energie až na jeho úroveň předání. Z těchto důvodů tak cenové rozhodnutí v bodě (2.3) stanoví, že cena tepelné energie se kalkuluje pro odběrná místa na stejné úrovni předání, kde je tepelná energie předávána odběrateli anebo určena pro vlastní spotřebu, přičemž každá kalkulace může obsahovat pouze příslušné ekonomicky oprávněné náklady, přiměřený zisk a odpovídající množství tepelné energie.

Účastník řízení v rámci cenové lokality neuplatňoval vůči odběratelům tepelné energie v roce 2009 ceny tepelné energie, které by vycházely z výsledné kalkulace ve smyslu ustanovení bodu (2.7) cenového rozhodnutí, které by stejným a prokazatelným způsobem pro

všechna odběrná místa při jejich rozdělení podle bodu (2.3) obsahovaly pouze příslušné ekonomicky oprávněné náklady, přiměřený zisk a odpovídající množství tepelné energie na jednotlivých úrovních předání. Takové jednání způsobilo, že některá odběrná místa byla cenově zvýhodněna tím, že průměrná vyúčtovaná cena tepelné energie byla nižší než cena kalkulovaná na příslušné úrovni předání tepelné energie, a některá odběrná místa byla cenově znevýhodněna, neboť se úhradou průměrné výsledné ceny tepelné energie podílela na nákladech, které již nesouvisely se zabezpečením dodávky tepelné energie na jejich úrovni předání tepelné energie.

Správní orgán považuje za nezbytné se také vypořádat s námitkami účastníka řízení, které vznesl proti kontrolnímu protokolu.

K námitkám účastníka řízení uplatněných proti Protokolu č. [REDAKCE], že byla v roce 2009 stanovena jedna cenová lokalita pro dodávky tepelné energie a v této jedné cenové lokalitě jedna cena kalkulovaná pro jednotlivá odběrná místa na stejné úrovni předání, a že z faktur za dodávky jednotlivým smluvním odběratelům vyplývá, že cena byla uplatněna stejným způsobem pro všechny odběratele, nelišila se a ani nebyly uplatněny individuální ceny, správní orgán uvádí, že jak z předložených kalkulací, z regulačních výkazů, které účastník řízení již řadu let Úřadu zasilá, tak také ze schémat, které účastník řízení správnímu orgánu předložil, jasně vyplývá, že námitka účastníka řízení je neopodstatněná a že dokládáný stav neodpovídá stavu skutečnému, kdy účastník řízení vytvořený propoččet ceny tepelné energie v cenové kalkulaci či v regulačním výkazu vůči svým odběratelům neuplatňuje.

K námitce účastníka řízení, že nenastal žádný případ, kdy by došlo k cenovému znevýhodnění odběratelů tepelné energie na úrovni předání „teplo ze sek. rozvodů“, kteří vlastní a provozují předávací stanice v objektech na vlastní náklady, správní orgán uvádí, že byl uveden pouze příklad možného znevýhodnění, který vychází z chování účastníka řízení, který odběrným místům na úrovni předání „z rozvodů z blokové kotelny“ (také lze označit na vstupu do domovních předávací stanice) vyúčtoval stejnou cenu tepelné energie 620,02 Kč/GJ jako odběrným místům na úrovni předání „z domovních předávacích stanic“, přičemž se náklady na výrobu a rozvod tepelné energie těchto odběrných míst liší právě náklady na provoz předávacích stanic, což je i zřejmé z předložených kalkulací výsledných cen tepelné energie na jednotlivých úrovních předání tepelné energie, kdy cena tepelné energie na vstupu do předávací stanice, tj. „z rozvodů z blokové kotelny“, byly vyčíslena na 640 Kč/GJ a cena tepelné energie na výstupu z předávací stanice, tj. „z domovních předávacích stanic“, ve výši 695,67 Kč/GJ. Správní orgán po srovnání výše vyúčtovaných cen tepelné energie a cen kalkulovaných na příslušných úrovních předání tepelné energie poukazuje na to, že cenově znevýhodněná jsou jednoznačně odběrná místa s dodávkou tepelné energie „z domovních kotelen“, u nichž účastník řízení vyúčtoval také cenu tepelné energie 620,02 Kč/GJ, přičemž kalkulace výsledné ceny tepelné energie pro dodávky tepelné energie „z domovních kotelen“ je ve výši 575 Kč/GJ, čímž odběratelé tepelné energie za 1 GJ z domovních kotelen zaplatili o cca 45 Kč/GJ více, než bylo účastníkem řízení v nákladech vyčísleno.

Úřad také považuje za nezbytné vypořádat se s důkazními prostředky, jejichž provedení navrhl účastník řízení a které byly provedeny dokazováním mimo ústní jednání dne 1. července 2013, a to nejprve se závěry obsaženými ve Stanovisku provozovatele tepelného hospodářství v rámci BMS – Bohumín k připomínkám ERÚ z června 2013 od [REDAKCE].

V uvedeném stanovisku je namítáno, že veškeré náklady jsou kalkulovány na jedinou úroveň předání, na vstup do vnitřních rozvodů objektů, přičemž u čtyřtrubkových rozvodů, kde nejsou v objektech další zařízení, je to na vstupu do objektu, a tam, kde jsou objektové předávací stanice (OPS) a kompaktní stanice (DPK) je to (po toku energie) vždy za tímto zařízením, tedy opět na vstupu do vnitřních rozvodů ve vytápěném objektu. Správní orgán má za to, že uvedeným tvrzením je tak potvrzen názor Úřadu, že má účastník více úrovní předání, neboť technická úroveň rozvodu je náročnější a vyžaduje rozdělení mezi více úrovní předání.

K tvrzení uvedenému ve stanovisku, že žádná objektová předávací stanice ani kotelna v rámci dodávek tepla účastníkem řízení není provozována odběrateli tepla, správní orgán uvádí, že v rámci provedené cenové kontroly nebyl zkoumán technický stav a uspořádání rozvodů tepelné energie provozovaných účastníkem řízení, neboť to nebylo předmětem kontroly ani správního řízení. Správní orgán vycházel pouze ze skutečnosti, že účastník řízení kalkuluje rozdílnou cenu tepelné energie na úrovni předání tepelné energie „z rozvodů blokové kotelny“ a vedle toho „z domovních předávacích stanic“, jak také uvedl v regulačních výkazech, z čehož lze usuzovat, že dodávky tepelné energie se uskutečňují jak na vstupu do objektů „z rozvodů z blokové kotelny“, a tudíž je nutné technologicky zabezpečit změnu parametrů teplotnosné látky, aby odpovídala potřebám objektu pro vytápění a přípravu teplé vody, kterou v takovémto případě musí zabezpečovat jiná osoba než účastník řízení, zpravidla vlastník objektu, tak na výstupu „z domovních předávacích stanic“, kde změnu parametrů teplotnosné látky, aby odpovídala potřebám objektu pro vytápění a přípravu teplé vody, zabezpečuje v předávací stanici účastník řízení. Tvrzení účastníka řízení, že veškeré náklady jsou kalkulovány na jedinou úroveň předání, je zcela v rozporu s jeho chováním, neboť v předložených kalkulacích výsledných cen tepelné energie účastník řízení kalkuluje více cen na více úrovních předání tepelné energie.

K vyjádření, že dodávka z Elektrárny Dětmárovice byla zahájena v 9/2010 a že zmíněná dodávka není z této elektrárny ale ze zařízení společnosti Dalkia a týká se Bohumínské nemocnice, bylo správním orgánem přihlédnuto jako k upřesňující informaci, která nicméně nemá vliv na skutečnost, že došlo ke spáchání správního deliktu, ani na výši uložené pokuty.

S ohledem na skutečnost, že správní orgán shledal, že nájem ve výši 5 815 854 Kč bez DPH, která odpovídá sjednanému nájmu na základě nájemní smlouvy s městem Bohumín a nepřekračuje maximální výši nájmu podle bodu (2.3) přílohy č. 1 cenového rozhodnutí, je oprávněným ekonomickým nákladem v ceně tepelné energie, již správní orgán nevypořádal námitky účastníka řízení týkající se nájmu.

Úřad se dále zabýval námitkou účastníka řízení týkající se procesních otázek při vedení správního řízení. Účastník řízení ve svém vyjádření ze dne 14. června 2013 mimo jiné navrhl, aby v zájmu řádného uplatnění jeho práva bylo správním orgánem nařízeno ústní jednání ve věci samé. Správní orgán k tomuto uvádí, že správní řízení je ovládáno zásadou písemnosti vyplývající z ust. § 15 odst. 1 správního řádu. Ústní jednání je pak určitou výjimkou z obecné zásady písemnosti správního řízení. Ústní jednání se v souladu s ust. § 49 odst. 1 správního řádu nařizuje pouze v případech, stanoví-li tak zákon, a dále tehdy, jestliže je to ke splnění účelu řízení a uplatnění práv účastníků řízení nezbytné. Zákon sice používá dikci „správní orgán nařídí ústní jednání“, ale na správním orgánu je, aby posoudil, zda je splněna podmínka nezbytnosti ústního jednání ke splnění účelu řízení a k uplatnění práv účastníků. Správní orgán k tomuto uvádí, že zákon o cenách ani energetický zákon pro tento případ žádnou zvláštní povinnost nařídít ústní jednání nestanovují, správní orgán se tak zabýval otázkou, zda nařízení ústního jednání bylo nezbytné ke splnění účelu řízení a uplatnění práv účastníka řízení. Správní orgán v tomto případě konstatuje, že účastník řízení ve svém vyjádření odůvodnil účel případného ústního jednání ve věci pouze obecně, když uvedl, že navrhuje nařízení ústního jednání v zájmu řádného uplatnění jeho práv. Z jeho vyjádření ovšem nevyplývá žádná konkrétní otázka, která by na ústním jednání měla být řešena. Správní orgán navíc podotýká, že účastník současně s tímto vyjádřením zaslal také své návrhy na dokazování listinami, které správní orgán provedl. Správní orgán tedy shrnuje, že veškeré podstatné okolnosti pro vyřešení projednávané věci byly dostatečně zjištěny z kontrolního spisu i ze spisu správního (včetně listin, které správnímu orgánu zaslal účastník řízení), a nebyla proto shledána podmínka nezbytnosti pro nařízení ústního jednání. Správní orgán nadto podotýká, že účastník řízení byl v oznámení o zahájení řízení ze dne 23. května 2013 i v přípisech o možnosti vyjádřit se k podkladům rozhodnutí ze dne 10. června 2013 a ze dne 1. července 2013 poučen o svém právu před vydáním rozhodnutí navrhopvat důkazy a činit jiné návrhy, vyjádřit se k podkladům rozhodnutí a vyjádřit své stanovisko, na které účastník řízení reagoval svým vyjádřením ze dne 14. června 2013. Správní orgán se tak domnívá, že byla účastníkovi řízení dána dostatečná možnost k řádnému uplatnění jeho práv.

Úřad je také povinen vypořádat se s důkazními prostředky, jejichž provedení navrhoval účastník řízení ve svém vyjádření ze dne 14. června 2013, kdy navrhoval provedení dokazování svědeckými výpověďmi pana [REDAKCE] a paní [REDAKCE]. Podle ust. § 52 správního řádu není správní orgán návrhy účastníků vázán, vždy však provede důkazy, které jsou potřebné ke zjištění stavu věci. Pokud tedy Úřad dospěje k závěru, že je již skutkový stav dostatečně zjištěn, není povinen důkazy navrhované účastníkem řízení provést. Nezáleží přitom na libovůli správního orgánu, jakým způsobem s návrhy účastníka řízení na provedení důkazů naloží, neboť správní orgán není povinen všechny důkazy navržené účastníky řízení provést, nejde-li o důkazy, které jsou potřebné ke zjištění stavu věci. Správní orgán má za to, že navrhované důkazní prostředky svědeckými výpověďmi uvedených osob lze považovat za nadbytečné. Jak [REDAKCE], tak [REDAKCE], zaslali svá písemná stanoviska k předmětu správního řízení a ke zjištěním kontrolního orgánu, které účastník řízení navrhl Úřadu k dokazování jakožto důkaz listinou. Správní orgán pak dne 1. července 2013 provedl dokazování těmito listinami. Vzhledem k tomu, že tytéž osoby zaslaly k probíhajícímu správnímu řízení své vyjádření, domnívá se správní orgán,

že poskytly vyčerpávající a všezahrnující vyjádření k věci, a není proto zapotřebí tyto osoby dále předvolávat k podání výpovědi. Správní orgán navíc považuje skutečnosti vypovídající o spáchání správních deliktů za dostatečně prověřené a je toho názoru, že po provedení dokazování uvedenými listinami by již důkazy svědeckými výpověďmi výše označených osob neměly vliv na zjištěný skutkový stav.

Ze všech těchto důvodů tak Úřad nepřistoupil k provedení účastníkem navrhovaných důkazních prostředků svědeckými výpověďmi.

Správní orgán má tak na základě výše uvedeného za prokázané, že byly ze strany účastníka řízení naplněny formální znaky správního deliktu podle ust. § 16 odst. 1 písm. d) zákona o cenách.

IX. 2. Právní hodnocení ve věci spáchání správního deliktu podle ust. 91 odst. 1 písm. c) energetického zákona

Správního deliktu ve smyslu ust. § 91 odst. 1 písm. c) energetického zákona se dopustí držitel licence tím, že nesplní některou z povinností podle ust. § 11 odst. 1 až 4 energetického zákona.

V rámci vedeného správního řízení se správní orgán zabýval správním deliktem ve smyslu výše uvedeného ust. § 91 odst. 1 písm. c) energetického zákona v návaznosti na porušení povinnosti stanovené v ust. § 11 odst. 1 písm. e) téhož zákona.

Z daného ustanovení vyplývá povinnost držitele licence poskytovat ministerstvu, Úřadu a Státní energetické inspekci pravdivé a úplné informace a podklady nezbytné pro výkon jejich zákonem stanovených oprávnění a umožnit jim přístup k zařízením, která k výkonu licencované činnosti slouží.

Správní orgán se tak zabýval tím, zda účastník řízení především naplnil svou povinnost ve smyslu ust. § 11 odst. 1 písm. e) energetického zákona v návaznosti na ust. § 20 odst. 6 téhož zákona.

Z ustanovení § 20 odst. 6 energetického zákona vyplývá, že držitel licence na přenos elektřiny, přepravu plynu, uskladňování plynu nebo distribuci elektřiny nebo plynu, k jehož distribuční soustavě je připojeno více než 90 000 odběrných míst zákazníků a držitel licence na činnosti operátora trhu je povinen sestavovat regulační výkazy a předkládat je Úřadu.

Z ust. § 20 odst. 6 věta druhá mimo jiné dále vyplývá, že držitel licence na výrobu tepelné energie nebo rozvod tepelné energie, jehož celkový roční objem tržeb z těchto licencovaných činností přesahuje 2 500 000 Kč, je povinen sestavovat regulační výkazy a předkládat je Úřadu.

Z uvedeného tedy vyplývá, že povinnost předkládat regulační výkazy Úřadu se vztahuje na vybrané držitele licence. Správní orgán se proto zabýval mimo jiné i otázkou, zda má účastník řízení udělenou některou z licencí, jež je předvídána ust. § 20 odst. 6 energetického zákona, a zda se tak povinnost sestavovat regulační výkazy a tyto předkládat Úřadu vztahuje i na osobu účastníka řízení.

V energetických odvětvích účastník řízení podniká na základě rozhodnutí o udělení licence na rozvod tepelné energie č. [REDAKCE] s datem zahájení výkonu licencované činnosti dne 13. dubna 2002. Jedná se o skupinu č. 32, rozvod tepelné energie.

Vzhledem k tomu, že je účastník řízení držitelem licence na rozvod tepelné energie, správní orgán ve smyslu ust. § 20 odst. 6 dále prověřoval, zda roční objem tržeb účastníka řízení z licencovaných činností (v tomto případě rozvod tepelné energie) přesahuje 2 500 000 Kč. Z výroční zprávy účastníka řízení za rok 2009 uveřejněné ve sbírce listin obchodního rejstříku vyplývá, že tržby za prodej vlastních výrobků a služeb účastníka řízení činily 137 062 000 Kč. Správní orgán proto uzavírá, že účastníkovi řízení vznikla povinnost ve smyslu ust. § 20 odst. 6 energetického zákona, neboť nejenomže je držitelem licence na rozvod tepelné energie, ale taktéž naplnil i druhou podmínku věty druhé ust. § 20 odst. 6 téhož zákona, tedy že jeho celkový roční objem tržeb z licencované činnosti přesahuje 2 500 000 Kč.

Problematika regulačních výkazů je dále specifikována ve vyhlášce č. 408/2009 Sb., o náležitostech a členění regulačních výkazů včetně jejich vzorů a pravidlech pro sestavování regulačních výkazů (dále jen „vyhláška“), která stanovuje mimo jiné i obecnou výjimku ve vztahu k nepředkládání výkazů spočívající v tom, že držitel licence, který nevede účetnictví v plném rozsahu podle zákona č. 563/1991 Sb., o účetnictví, ve znění pozdějších předpisů, nepředkládá regulační výkazy podle odstavce 1 uvedeného ust. § 14 dotčeného vyhlášky. Tato výjimka se nicméně nevztahuje na držitele licence na výrobu tepelné energie a rozvod tepelné energie. Účastník řízení proto měl povinnost i podle uvedené vyhlášky sestavit regulační výkazy a předložit je Úřadu.

Správní orgán dále konstatuje, že pokud měl účastník řízení povinnost předkládat Úřadu regulační výkazy za daný kalendářní rok, pak měl zcela jistě povinnost poskytnout Úřadu údaje pravdivé a úplné, jak předvídá ust. § 11 odst. 1 písm. e) energetického zákona. Jak konstatoval správní orgán již výše, držitelé licencí mají ve smyslu dotčeného ustanovení povinnost poskytovat Úřadu pravdivé a úplné informace a podklady nezbytné pro výkon jejich zákonem stanovených oprávnění a umožnit jim přístup k zařízením, která k výkonu licencované činnosti slouží.

V daném případě se při uplatňování povinnosti předkládat Úřadu regulační výkazy jedná o povinnost, která zejména slouží pro výkon regulační pravomoci Úřadu v energetických odvětvích ve smyslu ust. § 17 odst. 11 energetického zákona. Údaje z regulačních výkazů jsou Úřadem využívány například pro vytváření přehledů výsledných cen tepelné energie, vyhodnocování vývoje cen tepelné energie, sledování dopadů regulace

cen tepelné energie na regulované subjekty, sledování finanční stability držitelů licencí a zjišťování obvyklé výše jednotlivých nákladů a zisku při výrobě a rozvodu tepelné energie. Dále jsou tyto údaje využívány jako zdroj informací pro získání přehledu o jednotlivých společnostech, který je možno využít při cenových kontrolách, správních řízení nebo řešení různých podnětů. Bez zpracování údajů poskytnutých držiteli licence v rámci jejich povinnosti předkládat regulační výkazy by Úřad nemohl vykonávat své zákonem mu svěřené pravomoci. Z tohoto pohledu je proto navýsost žádoucí, aby údaje předkládané držiteli licencí byly úplné a pravdivé.

Z předloženého regulačního výkazu 31_32-DK technického výkazu tepelné energie za rok 2009 vyplývá, že účastník řízení v cenové lokalitě „Bohumín“ vykázal dodávku tepelné energie na více úrovních předání, a to konkrétně na úrovni předání z domovních kotelen, ze zdrojů pro centrální přípravu TUV na zdrojích, z rozvodů z blokové kotelny a z domovní předávací stanice. Jak bylo již výše prokázáno, účastník řízení ve skutečnosti ovšem sjednal a vyúčtoval za rok 2009 v cenové lokalitě „Bohumín“ cenu tepelné energie, která neodpovídala skutečností uvedeným v regulačních výkazech ani v předložené cenové kalkulaci, jak dokládá i následující tabulka:

Popis úrovně předání tepelné energie	Regulační výkaz za rok 2009		Kalkulace výsledných cen za rok 2009		Vyúčtování cen za rok 2009	
	Cena tepelné energie [Kč/GJ]	Množství tepelné energie [GJ]	Cena tepelné energie [Kč/GJ]	Množství tepelné energie [GJ]	Cena tepelné energie [Kč/GJ]	Množství tepelné energie [GJ]
Dodávka z centrální přípravy teplé vody	570,00	12 710	610,74	11 562	620,02	91 658
Dodávka z domovních kotelen	575,00	35 218	606,22	31 718		
Dodávka z rozvodů z blokové kotelny	640,00	18 463	637,06	21 239		
Dodávka z domovních předávacích stanic	695,67	25 182	626,76	27 139		

Správní orgán tak zjistil a prokázal, že účastník řízení v předloženém regulačním výkazu za rok 2009 uvedl údaje, které nekorespondují se skutečným stavem, neboť vůči odběratelům účastník řízení uplatňuje (sjednává a vyúčtovává) průměrnou cenu tepelné energie v rámci cenové lokality bez ohledu na existenci různých úrovní předání. Účastník řízení tak vykázal nepravdivé údaje o množství tepelné energie a cenách tepelné energie dodané na jednotlivých úrovních předání tepelné energie v roce 2009.

Poskytování pravdivých, úplných a nezkreslených údajů a informací je přitom základní podmínkou veškerého výkaznictví, jež obsahuje technické a ekonomické údaje a kalkulace cen tepelné energie, pomocí kterých je také vyhodnocována situace v odvětví teplárenství, zpracováván přehled cen tepelné energie a zjišťován dopad regulace.

Správní orgán na základě výše uvedeného zjistil a prokázal, že účastník řízení jakožto držitel licence na rozvod tepelné energie v rozporu s ust. § 11 odst. 1 písm. e) energetického zákona neposkytl Úřadu pravdivé a úplné informace a podklady nezbytné pro výkon jeho zákonem stanovených oprávnění a to tím, že vykázal údaje o množství tepelné energie a cenách tepelné energie dodané na jednotlivých úrovních předání tepelné energie v roce 2009, které však neodpovídají faktickému stavu.

Správní orgán má tak na základě výše uvedeného za prokázané, že byly ze strany účastníka řízení naplněny formální znaky správního deliktu podle ust. § 91 odst. 1 písm. c) energetického zákona.

IX. 3. Prokázání naplnění materiální stránky předmětných správních deliktů

Správní orgán výše konstatoval, že jednání ze strany účastníka řízení naplnilo formální znaky správního deliktu podle ust. § 91 odst. 1 písm. c) energetického zákona a podle ust. § 16 odst. 1 písm. d) zákona o cenách. V této souvislosti se správní orgán nicméně musel zabývat také otázkou naplnění materiální stránky uvedených deliktů.

Úřad zkoumal naplnění materiální stránky nejprve ve věci, kdy účastník řízení sjednal a vyúčtoval za rok 2009 v cenové lokalitě „Bohumín“ cenu tepelné energie, která neodpovídala kalkulovaným cenám pro jednotlivé úrovně předání. Správní orgán má za to, že v tomto případě byla naplněna materiální stránka trestnosti správního deliktu dle ust. § 16 odst. 1 písm. d) zákona o cenách, neboť účastník řízení jednal v rozporu s jednou ze závazných podmínek věcného usměrňování cen dle ust. § 6 odst. 1 zákona o cenách. Pokud není některá z podmínek stanovených v ust. § 6 odst. 1 zákona o cenách dodržena, může mít následné protiprávní jednání výrazný nepříznivý společenský dopad na odběratele. V tomto případě došlo k narušení zájmu společnosti na ochraně odběratelů, neboť byla cenově znevýhodněna odběrná místa na úrovni předání „dodávka z centrální přípravy vody“ a „dodávka z domovních kotelen“, kde účastník řízení vyčíslil o 45 – 50 Kč/GJ nižší ceny tepelné energie, než ve skutečnosti odběratelům vyúčtoval. Příslušným odběratelům tak vznikla škoda, protože byli povinni tuto neoprávněně navýšenou částku po skončení roku 2009 zaplatit v rámci vyúčtování odběru tepelné energie.

V případě, kdy účastník řízení vykázal v cenové lokalitě „Bohumín“ v regulačním výkazu 31_32-DK za rok 2009 nepravdivé údaje o množství tepelné energie a cenách tepelné energie dodané na jednotlivých úrovních předání tepelné energie v roce 2009, je důležité poukázat na funkci regulačních výkazů, kdy tyto slouží pro vytváření přehledů výsledných cen tepelné energie, vyhodnocování vývoje cen tepelné energie, sledování dopadů regulace cen tepelné energie na regulované subjekty, sledování finanční stability držitelů licencí či

zjišťování obvyklé výše jednotlivých nákladů a zisku při výrobě a rozvodu tepelné energie. Dále jsou tyto údaje využívány jako zdroj informací pro získání přehledu o jednotlivých společnostech, který je možno využít při cenových kontrolách, správních řízení nebo řešení různých podnětů. Vykázáním nepravdivých informací v regulačním výkazu za rok 2009 se účastník řízení dopustil klamavého jednání vůči Úřadu. Pokud by docházelo k takovému protiprávnímu jednání častěji, ba dokonce běžně, nemohl by Úřad vykonávat své zákonem mu svěřené pravomoci. Lze tak jednoznačně konstatovat, že materiální stránka trestnosti uvedeného deliktu byla i v tomto případě nepochybně naplněna.

Úřad se dále zabýval otázkou, zda jsou naplněny podmínky uvedené v ustanovení § 17 odst. 1 zákona o cenách, respektive v ust. § 91d odst. 1 energetického zákona, tedy zda účastník řízení za správní delikt neodpovídá, jestliže prokáže, že vynaložil veškeré úsilí, které bylo možno požadovat, aby porušení právní povinnosti zabránil. Správní orgán má za to, že účastník řízení nevynaložil veškeré úsilí, které bylo možné požadovat, aby porušení právních povinností zabránil. Z podkladů, které měl Úřad k dispozici, tak nevyplývá, že by nastala jakákoliv objektivní zákonem předvídaná situace, která by umožnila liberaci účastníka řízení, co se týče jeho právní odpovědnosti za spáchaný delikt podle ust. § 16 odst. 1 písm. d) zákona o cenách a za spáchaný správní delikt podle ust. § 91 odst. 1 písm. c) energetického zákona.

Správní orgán tak na základě výše uvedeného zjistil a prokázal, že účastník řízení jednal v rozporu s podmínkou věcného usměrňování cen podle ust. § 6 odst. 1 písm. c) zákona o cenách a také v rozporu s ust. § 11 odst. 1 písm. e) energetického zákona. Úřad tak vzhledem k výše uvedenému nepochybně prokázal, že se účastník řízení svým jednáním dopustil správního deliktu ve smyslu ust. § 16 odst. 1 písm. d) zákona o cenách a správního deliktu ve smyslu ust. § 91 odst. 1 písm. c) energetického zákona. Z tohoto důvodu přistoupil k uložení pokuty.

X. Uložení pokuty

Ve správním řízení bylo prokázáno, že se pachatel dopustil dvou správních deliktů, za které Úřad ukládá pokutu. Takové jednání právní teorie označuje za souběh správních deliktů, který je definován jako případ, kdy stejný pachatel spáchal dva nebo více deliktů dříve, než byl za některý z nich pravomocně potrestán. V tomto případě se jednalo o vícečinný souběh různorodý, kdy se pachatel více skutky dopustil naplnění dvou skutkových podstat podle dvou různých ustanovení.

Pro zodpovězení hmotněprávní otázky, jak postihnout delikventa, který se jedním skutkem dopustil více správních deliktů, nedává energetický zákon ani zákon o cenách žádnou odpověď a není tedy zřejmé, podle které z rovnorodých právních zásad zákonodárce zamýšlel postupovat, zda podle zásady kumulativní, asperační nebo absorpční.

Lze lehce dovodit, že uložení pokuty za každý skutek izolovaně posuzovaný by mohlo vést ke zcela absurdním důsledkům, kdy by bylo možno jednomu účastníkovi řízení uložit desítky pokut o celkové výši v řádu set milionů; takovou možnost považuje Úřad za odporující smyslu a účelu zákona.

Mlčení zákonodárce o tom, jak právně posoudit souběh deliktů, tedy v žádném případě nelze řešit ve prospěch zásady sčítací, která je jen jednou z rovnocenných právních zásad, užívaných právními řády pro řešení takových případů. Pro její upřednostnění není žádný faktický ani právní důvod.

Jestliže zákon vůbec určitou otázku neřeší a nebylo by proto možno spravedlivě rozhodnout, je nutno obrátit se k obsahově nejbližším právním předpisům, které tyto otázky zodpovídají (per analogiam legis) a není-li ani jich, užít analogie práva, tedy obecných právních principů (postup per analogiam iuris). Jiný postup v právním státě, který musí vycházet z principu jednotného právního řádu, možný není, i když je samozřejmé, že pozitivněprávní zákonná úprava by byla nanejvýš žádoucí a užití analogie v oblasti správního trestání je vůbec možné jen omezeně, a to vždy jen ve prospěch delikventa.

V tomto případě je tedy nutné i pro případy reálné konkurence správních deliktů analogicky aplikovat ustanovení § 12 odst. 2 zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů, který takovýto případ řeší užitím zásady absorpční.

Podle citovaného ustanovení zákona o přestupcích se za více přestupků téhož pachatele projednaných ve společném řízení uloží sankce podle ustanovení vztahujícího se na přestupek nejpřísněji postižitelný.

Ve svých důsledcích to znamená, že správní orgán v uvedeném případě vysloví vinu za všechny sbíhající se delikty, ale sankci (pokutu) uloží ve výměře ustanovení vztahujícího se na ten ze sbíhajících se deliktů, který je nejpřísněji postižitelný, a pokud je u sbíhajících se správních deliktů stanovena sankce shodná, uloží jedinou sankci ve výměře podle nejzávažnějšího z nich.

Správní orgán prokázal, že se účastník řízení dopustil spáchání dvou správních deliktů, a to správního deliktu podle ust. § 16 odst. 1 písm. d) zákona o cenách a správního deliktu podle ust. § 91 odst. 1 písm. c) energetického zákona. Jako závažnější přitom správní orgán vyhodnotil jednání účastníka řízení, kdy v rozporu s ust. § 6 odst. 1 písm. c) zákona o cenách sjednal a vyúčtoval za rok 2009 v cenové lokalitě „Bohumín“ cenu tepelné energie, která neodpovídala kalkulovaným cenám pro jednotlivé úrovně předání. Správní orgán je toho názoru, že věcné usměrňování cen spočívající ve stanovení závazných podmínek cenovými orgány pro všechny dodavatele tepelné energie při kalkulaci ceny (ust. § 6 odst. 1 písm. c) zákona o cenách), je jednou ze základních povinností, které musí dodavatel tepelné energie zabývající se prodejem tepelné energie bezpodmínečně dodržovat. Věcné usměrňování cen je dle Úřadu natolik důležitým nástrojem, že je v zájmu státu a společnosti důležité přesné nastavení pravidel a podmínek věcného usměrňování nastaveného podle přísných kritérií,

ke kterým jsou pak dodavatelé při výkonu své podnikatelské činnosti povinni přistupovat s maximální obezřetností a opatrností při jejich dodržování. Pokud nejsou tyto podmínky a tento postup ze strany dodavatele tepelné energie dodrženy, může mít následné protiprávní jednání výrazný nepříznivý společenský dopad na odběratele. Výše uvedené jednání je tak vyhodnoceno jako mnohem závažnější než jednání, kdy účastník řízení vykázal v cenové lokalitě „Bohumín“ v regulačním výkazu 31_32-DK za rok 2009 nepravdivé údaje o množství tepelné energie a cenách tepelné energie dodané na jednotlivých úrovních předání tepelné energie v roce 2009.

Úřad tak přistoupil k uložení pokuty za spáchání správního deliktu uvedeného v ust. § 16 odst. 1 písm. d) zákona o cenách, za který lze uložit podle § 16 odst. 4 písm. c) téhož zákona pokutu do 10 000 000 Kč, jestliže výši nepřiměřeného majetkového prospěchu nelze zjistit.

Dle ust. § 2 odst. 5 zákona o cenách získá nepřiměřený majetkový prospěch prodávající, jestliže prodá zboží za cenu zahrnující neoprávněné náklady nebo nepřiměřený zisk získaný na základě uplatnění vyšší ceny prodeje oproti obvyklé ceně, v případě zneužití výhodnějšího postavení na trhu, dále pokud prodávající prodá zboží za cenu vyšší než maximální nebo pevnou úředně stanovenou cenu, anebo jestliže prodávající prodá zboží za cenu vyšší, než by odpovídalo pravidlům cenové regulace.

Úřad prokázal, že účastník řízení vyúčtoval za rok 2009 v cenové lokalitě „Bohumín“ cenu tepelné energie, která neodpovídala kalkulovaným cenám pro jednotlivé úrovně předání. Z těchto skutečností je tak třeba dovodit, že účastníkovi řízení vznikl nepřiměřený majetkový prospěch, který však s ohledem na jednání účastníka řízení, který cenu tepelné energie pro rok 2009 kalkuloval na jednotlivé úrovně předání tepelné energie pouze pro forma, avšak ve skutečnosti takto vytvořený a správný propočet ceny vůči svým odběratelům vůbec neuplatňoval, nelze přesně vyčíslit.

Při stanovení výše pokuty správní orgán přihlížel ke všem skutečnostem zjištěným ve správním řízení. Zejména pak přihlížel ve smyslu ust. § 17 odst. 2 zákona o cenách k závažnosti správního deliktu, ke způsobu jeho spáchání a jeho následkům, době trvání a okolnostem, za nichž byl správní delikt spáchán. V neposlední řadě správní orgán přihlédl při stanovení výše pokuty též k osobě pachatele.

Charakteristickým znakem tzv. správních deliktů držitele licence je to, že odpovědnost těchto osob je založena porušením právních povinností bez ohledu na zavinění. Jedná se o objektivní odpovědnost, tedy o odpovědnost za výsledek. Je tedy věcí držitele licence, aby si při výkonu licencované činnosti počínal tak, aby neporušil povinnosti dané energetickým zákonem či zákonem o cenách a bezpodmínečně plnil zákonem stanovené povinnosti.

Vzhledem k výše uvedenému Úřad nejprve posuzoval otázku závažnosti správního deliktu. Správní orgán připomíná, že tím, že účastník řízení sjednal a vyúčtoval za rok 2009 v cenové lokalitě „Bohumín“ cenu tepelné energie, která neodpovídala kalkulovaným cenám

pro jednotlivé úrovně předání, došlo k poškození některých odběratelů tepelné energie. Ochrana odběratelů tepelné energie je přitom základním smyslem cenové regulace tepelné energie.

Úřad také posuzoval otázku způsobu spáchání správního deliktu ze strany účastníka řízení. Správní orgán je toho názoru, že účastník řízení cenu tepelné energie pro rok 2009 kalkuloval na jednotlivé úrovně předání tepelné energie pouze pro forma, ve skutečnosti však skutečně vytvořený propočtení ceny vůči svým odběratelům neuplatňoval. Správní orgán je však toho názoru, že není možné, aby účastník řízení nevěděl o nesouladu mezi vyúčtovanou cenou tepelné energie odběratelům za rok 2009 a údaji, které uvedl v cenových kalkulacích, potažmo v regulačních výkazech, které předložil Úřadu. Správní orgán tak má za to, že výsledná kalkulace, která neodpovídala skutečně vyúčtované ceně odběratelům, byla vytvořena pouze pro účely předložení Úřadu. Úřad proto k této skutečnosti přihlédl jako k přitěžující okolnosti. Úřad dále posuzoval otázku, zda výše uvedené protiprávní jednání bylo způsobeno aktivním konáním nebo opomenutím ze strany účastníka řízení, přičemž dospěl k názoru, že byl tento protiprávní stav nepochybně vyvolán aktivním konáním, a to vyúčtováním ceny tepelné energie odběratelům, která neodpovídá podmínkám věcného usměrňování cen ve smyslu ust. § 6 zákona o cenách. Lze si však jen těžko představit, že by kalkulace ceny tepelné energie byla tvořena jinak (a to např. opomenutím), proto k této skutečnosti správní orgán nepřihlédl.

Úřad při stanovení výše pokuty přihlédl také k následkům a okolnostem správního deliktu spáchaného účastníkem řízení. Vzhledem ke skutečnosti, účastník řízení uplatňoval vůči všem odběratelům průměrnou výslednou cenu dané lokality namísto ceny tepelné energie pro odběrná místa na stejné úrovni předání tepelné energie, došlo k cenovému znevýhodnění odběratelů tepelné energie na některé ze čtyř úrovní předání v příslušné cenové lokalitě. Konkrétně byla cenově znevýhodněna odběrná místa na úrovni předání „dodávka z centrální přípravy vody“ a „dodávka z domovních kotelen“, kde účastník řízení vyčíslil o 45 – 50 Kč/GJ nižší ceny tepelné energie, než ve skutečnosti odběratelům vyúčtoval. Tato skutečnost byla Úřadem při stanovení výše pokuty zohledněna jako přitěžující okolnost. Jednáním účastníka řízení došlo bezpochyby k poškození těchto odběratelů tepelné energie, neboť v důsledku předmětného protiprávního jednání účastníka řízení došlo u těchto odběratelů k neoprávněnému navýšení ceny tepelné energie za daný rok, a tím vznikla příslušným odběratelům škoda, protože byli povinni tuto neoprávněně navýšenou částku po skončení roku 2009 zaplatit v rámci vyúčtování odběru tepelné energie. Úřad se dále zabýval skutečností, kolik odběratelů účastník řízení svým protiprávním jednáním poškodil. Z regulačního výkazu 31_32-DK za vykazovaný rok 2009, který účastník řízení Úřadu předložil, vyplývá, že v cenové lokalitě „Bohumín“ je celkem 11 odběratelů a 107 odběrných míst. Jednání účastníka řízení v rozporu s platnými právními předpisy tak mělo dle názoru Úřadu negativní dopad na rozsáhlý okruh odběratelů. Tato skutečnost byla proto správním orgánem zohledněna rovněž jako přitěžující okolnost.

V neposlední řadě se správní orgán zabýval také zjištěnou délkou trvání protiprávního stavu. Vzhledem k výše uvedenému bylo prokázáno, že protiprávní jednání ze strany

účastníka řízení bylo dokonáno okamžikem vyúčtování ceny tepelné energie, která neodpovídala kalkulovaným cenám pro jednotlivé úrovně předání. Protiprávní stav tak trvá od vyúčtování ceny tepelné energie a předložení vyúčtování odběratelům až dodnes, neboť účastník řízení své pochybení doposud nenapravit. K odstranění tohoto protiprávního stavu tak uložil Úřad výrokem II. tohoto rozhodnutí opatření k nápravě.

Při stanovení výše pokuty je nutno také zohledňovat opakovanost porušování zákona ze strany účastníka řízení, ať už z pohledu neustálého porušování totožných ustanovení a právních předpisů nebo celkové nedisciplinovanosti při jejich dodržování v celém jejich spektru. Na straně účastníka řízení je tedy třeba uvést, že není evidován v rámci žádného jiného správního řízení za porušení právních předpisů ve věcné působnosti Úřadu. Lze tak konstatovat, že účastník řízení porušil právní předpisy ve věcné působnosti Úřadu poprvé, což je zohledněno při stanovení výše pokuty také jako polehčující okolnost.

Za přitěžující okolnost pak správní orgán považuje skutečnost, že se účastník řízení dopustil také spáchání správního deliktu dle ust. § 91 odst. 1 písm. c) energetického zákona.

Co se týče osoby pachatele správního deliktu, správní orgán vycházel při stanovení výše pokuty ze závěrů dostupné judikatury Nejvyššího správního soudu (např. rozsudek Nejvyššího správního soudu sp. zn. 1 As 9/2008-133) vyplývá, že „správní orgán ukládající pokutu za správní delikt je povinen přihlédnout k osobním a majetkovým poměrům pachatele tehdy, pokud je podle osoby pachatele a výše pokuty, kterou lze uložit, zřejmé, že by pokuta mohla mít likvidační charakter, a to i v případech, kdy příslušný zákon osobní a majetkové poměry pachatele v taxativním výčtu hledisek rozhodných pro určení výše pokuty neuvádí.“ Při ukládání pokuty za porušení cenových předpisů nejsou podle zákona o cenách kritériem při určení výměru pokuty osobní a majetkové poměry pachatele, nicméně podle výše uvedeného rozsudku Nejvyššího správního soudu by měl k těmto poměrům správní orgán přihlédnout, což také Úřad učinil.

V souvislosti s výše uvedeným se tedy Úřad při stanovení výše pokuty zabýval také otázkou majetkových poměrů účastníka řízení. Správní orgán přitom vycházel z výkazu zisků a ztrát za rok 2012 ke dni 31. prosince 2012 a z výkazu zisků a ztrát k 30. dubnu 2013, který účastník řízení předložil v rámci správního řízení. Z výkazu zisků a ztrát za rok 2012 vyplývá, že v účetním období roku 2012 vykázal účastník řízení hospodářský výsledek před zdaněním ve výši 2 111 000 Kč, přičemž provozní výsledek hospodaření vykázal účastník řízení ve výši 2 871 000 Kč. Tržby za výkony účastníka řízení v roce 2012 pak činily 158 452 000 Kč. Za první čtyři měsíce roku 2013 vykázal účastník řízení výsledek hospodaření před zdaněním ve výši 1 449 000 Kč a provozní výsledek hospodaření ve výši 1 617 000 Kč. Tržby za výkony činily 55 836 000 Kč a tržby za prodej zboží pak vykázal účastník řízení ve výši 523 000 Kč.

Dle judikatury českých soudů musí konkrétní forma postihu a jeho výše působit natolik silně, aby od podobného jednání odradila i ostatní nositele obdobných povinností, jaké svědčí účastníku řízení. Zároveň však musí být postih dostatečně znatelný v materiální sféře

pro samotného rušitele, aby v něm byla dostatečně obsažena také jeho represivní funkce, avšak aniž by byl tento postih pro rušitele likvidačním. To znamená, že uložená pokuta musí být v takové výši, aby byla způsobilá plnit své základní funkce, tedy funkci represivní a preventivní. Toho je schopná jen v případě, že je natolik významná pro daného rušitele (účastníka řízení), že se mu porušení právních povinností v ostatních případech nevyplatí. Pokuta musí tedy mít pro účastníka řízení odstrašující účinek, aby se obával možné sankce a nedocházelo k opětovnému porušení právních povinností z jeho strany.

Likvidační pokuta ve vztahu k podnikajícím osobám je dle judikatury taková, která je způsobilá pachateli sama o sobě přivodit platební neschopnost či ho donutit ukončit podnikatelskou činnost, nebo se v důsledku takové pokuty může stát na dlouhou dobu v podstatě jediným smyslem jeho podnikatelské činnosti splácení této pokuty a zároveň je zde reálné riziko, že se pachatel, případně i jeho rodina (jde-li o podnikající fyzickou osobu) na základě této pokuty dostanou do existenčních potíží. O zjevně nepřiměřenou výši sankce nejde v případě, kdy pokuta byla uložena těsně nad spodní hranicí zákonného rozmezí. Rovněž je nutno přihlídnout k tomu, že majetkové poměry pachatele nejsou jediným kritériem pro stanovení výše pokuty, nicméně sankce by neměla být vzhledem ke svému účelu nepřiměřená.

S ohledem na výše uvedené výsledky hospodaření a výše tržeb a s ohledem na výši pokuty, která je ukládána v dolní sazbě zákonného rozpětí, je zřejmé, že pokutu ve výši stanovené ve výroku rozhodnutí lze považovat za odrazující pro spáchání totožného správního deliktu a může tak plnit represivní i preventivní funkci. Zároveň však dle názoru správního orgánu nemůže být považována za finanční ohrožení podnikání či existence účastníka řízení a nemá tedy likvidační charakter.

Po zvážení všech okolností případu a na základě zjištěného stavu věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, byla výše sankce stanovena tak, jak je uvedeno ve výroku III. tohoto rozhodnutí, tedy v dolním pásmu možné zákonné sazby dle zákona o cenách. Při určení výše pokuty dbal správní orgán prvního stupně také na to, aby byla uložena v souladu s ust. § 2 odst. 4 správního řádu, tedy ve výši odpovídající rozhodovací praxi Úřadu v obdobných nebo shodných případech.

Ve správním řízení je výrokem II. tohoto rozhodnutí uloženo opatření k nápravě spočívající v povinnosti účastníka řízení ve lhůtě 30 dnů od právní moci tohoto rozhodnutí vystavit odběratelům tepelné energie v cenové lokalitě „Bohumín“ opravné vyúčtování výsledných cen tepelné energie za rok 2009 tak, aby výsledné ceny tepelné energie na jednotlivých úrovních předání za tento rok odpovídaly příslušným cenám tepelné energie pro jednotlivé úrovně předání. Dále je výrokem III. tohoto rozhodnutí ukládána úhrnná pokuta ve výši 60 000 Kč, a to za spáchání správního deliktu podle zákona o cenách a za spáchání správního deliktu podle energetického zákona. Souběžně je výrokem IV. ukládána povinnost úhrady nákladů řízení, neboť správní orgán je podle ust. § 79 odst. 5 správního řádu povinen účastníkovi, který řízení vyvolal porušením své právní povinnosti, uložit náhradu nákladů

řízení paušální částkou. Podle ust. § 6 odst. 1 vyhlášky Ministerstva vnitra č. 520/2005 Sb. činí paušální částka 1 000 Kč.

Poučení

Proti tomuto rozhodnutí lze podat rozklad v souladu s ust. § 152 správního řádu k předsedkyni Úřadu do 15 dnů od jeho doručení, a to jeho podáním Úřadu. Lhůta pro podání rozkladu se počítá ode dne následujícího po doručení rozhodnutí.

- Otisk úředního razítka -

Mgr. Petra Cieslarová, v. r.
oprávněná úřední osoba
sekce kontroly